

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XII.

Ч. 31 (591).

СЕРЕДА, 29 ЛИПНЯ 1936

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JULY 29th, 1936

No. 31 (591).

VOL. XII.

КОМУНІСТИЧНИЙ КАНДИДАТ ВИБРАНИЙ ПОСЛОМ ДО ПАРЛАМЕНТУ В МАНІТОБІ

Трудащі Іспанії відносять перемогу над фашистами

МАДРИД, 25 липня. — Асошіейтед прес повідомляє, що лояльні війська, які звели бої з фашистами в горах на північний захід від Мадриду, захопили під свій контроль один із стратегічних гірських просмиків, а також прогнали фашистів з іншого просмикю.

Уряд проголосив через радіо, що лояльні війська, сконцентровані в горах Гвадаларама для забезпечення входів до столиці, мають під своїм контролем стратегічний просмик Сомо Сіера і прогнали фашистів з просмикю Леон.

Комуністичний посол Ібаруарі, який перелетів аеропланом понад близькі гори і просмик Сомо Сіера, звідує про успіхи лояльних військ. В Сомо Сіера, Сеговія, Авіля й інших місцевостях вбито велике число фашистів. Через радіо звідуємо, що фашисти залишили за собою багато воєнного матеріалу.

300 фашистських солдатів, що були під командою генерала Емілія Мола, дезертували. В Сарагоза відбувається сильне бомбардування фашистського укріплення. Колонія лояльних війська з Барцељони, Валенції і Мадриду йдуть на підмогу проти фашистів і вже зближаються до своєї мети.

Делеґа говорить, що уряд готує сильну акцію морського флоту проти фашистів на півдні. Оборонці Мадриду кинули 6,000 міліціонерів в поєдинок проти фашистів. Постра стрілянина з гармат вказує, що там відбулися завзяті бої.

ДЖ. ЛИТЕРИК ОТРИМАВ 757 ГОЛОСІВ ПОНАД КВОТУ

ЛИБЕРАЛЬНО-ПРОГРЕСИВНИЙ УРЯД БРЕКЕНА НЕ МАТИМЕ ПРАВДОПОДІБНО АБСОЛЮТНОЇ БІЛЬШОСТІ В НОВІМ ПАРЛАМЕНТІ. НЕПОВНИЙ ВИСЛІД З ВИБОРІВ ПОКАЗУЄ, ЩО ЛИБЕРАЛЬНО-ПРОГРЕСИВНА ПАРТІЯ ВИБРАЛА 18 ПОСЛІВ, КОНСЕРВАТИВНА — 10, СОЦІАЛ-КРЕДИТОВА — 5, СІСІЄФ — 1, НЕЗАЛЕЖНИЙ — 1. ПІСЛЯ ДРУГОГО ПІДРАХУНКУ КОМУНІСТИЧНИЙ КАНДИДАТ ОТРИМАВ 7,971 ГОЛОСІВ І Є ВИБРАНИЙ ПОСЛОМ.

ВІННІПЕГ, 28 липня. — Комуністична партія у Вінніпегу віднесла світлу перемогу у вчорашніх провінційальних виборах, коли її кандидат, тов. Джим Литерик, отримав 7,971 голосів-одинок. Після другого підрахунку комуністичний кандидат отримав 7,971 голосів і є вибраний послом. Він буде першим комуністичним послом на американському континенті.

Комуністичний кандидат у Вінніпегу був другим з ряду щодо числа голосів-одинок. Найбільше голосів-одинок, бо аж 24,671, отримав незалежний кандидат Л. Ст. Дж. Стобс, бувший повітовий суддя, який заявляє, що він є "стопроцентним соціалістом". Як заявив тов. Литерик, надзвичайно велике число голосів, яке отримав, С. Стобс, це голоси проти Брекенового режиму в Манітобі.

ДЕ Є ЄДНІСТЬ, ТАМ МОЖНА СПОДІВАТИСЯ УСПІХІВ

Сісієфні кандидати у Вінніпегу отримали несподівано мале число голосів. Найбільше голосів-одинок отримав з них Маркус Гаймен, 3,402, але навіть йому бракує багато до квоти, щоб бути вибраним. Лейборитсько-сісієфний мейор Вінніпегу Джан Квін отримав 2,676 голосів-одинок; С. Дж. Фармер, провідник сісієф в Манітобі, отримав 1,953 голосів-одинок; Вільям Айвенс — 1,139; Мак Бейн Бригден — 597; С. Дж. Стюарт — 331.

У своїй короткій промові тов. Литерик, дякуючи тим, що дали йому таке велике число голосів-одинок, сказав, що ті, які відкинули єдність з народом, не дістали довіря народу. Він жаліє цього. Він не хоче бачити того, щоб сісієфні кандидати були на самій долині щодо числа голосів. Де є єдність, там є безсумнівні успіхи. Литерик. Це виявилось у виборчій округі С. Клементс та в інших місцях. Де була єдність, там сісієфні кандидати мали успіх, а де її не було, там вони отримали дуже мале число голосів.

Тов. Литерик апелював до сісієф, аби вони взяли собі до серця лекцію про єдність, яку дав їм вислід провінційальних виборів.

МІНІСТР ОСВІТИ ГОІ НЕ МАЄ ВИГЛЯДІВ НА ВИБІР

Сісієфні кандидати мають певний вигляд на вибір в кількох фармерських округах. В Гімлі сісієфний кандидат П. Вавріков перегнав ліберально-прогресивного кандидата В. Ліфмена більше як 200 голосами-одинаками. Вибір Ванрікова залежатиме від того, скільки голосів-двоєк він дістане з балотів соціал-кредитового кандидата Мре. Аеті (Одзон).

ДЖИМ ЛИТЕРИК

В окрузі Ст. Клементс сісієфний кандидат Герберт Солкер випередив ліберально-прогресивного кандидата Р. А. Гоу, міністра освіти в уряді Брекенна, більше як 600 голосами-одинаками. В цій окрузі існував об'єднаний фронт сісієф з комуністами. Це тільки підтверджує слова тов. Литерика, що де є єдність, там є результати.

В ЕТЕЛБЕРТ ПРОВАЛИВСЯ ПОСОЛ ГРИГОРЧУК

У Фишер Бренч поновно вибрано послом Н. В. Бачинсько-ий речника їхніх інтересів.

УРЯД СПОЛ. ДЕРЖАВ ПОЧАВ ПЕРЕСЕЛЮВАТИ ФАРМЕРІВ З ПОСУШЛИВИХ ОКОЛИЦЬ

Шкаго, 22 липня. — Звідуємо, що недавні дощі не змінили положення в численних посушливих степах Сполучених Держав, які продукують кукурудзу і плекають худобу, заставили федеральні і стейт-ові агенції застосуватися над програмою допомоги для потерпілих фармерів.

Так звана адміністрація переселення фармерів заявила, що видала \$3,393,000 на цей час, тимчасовою директною допомогою для фармерів, зазначаючи одночасно, що її загальний план має на меті переселити потерпілих від сукни і посухи фармерів на прожайні землі, так близько, як це тільки можливо до місць, де є дощові домі.

Перемогою комуністичної партії у Вінніпегу радітимуть трудащі цілої Канади, в тому числі й манітобські фармери, які матимуть в комуністичному послові широго оборонця й речника їхніх інтересів.

Лояльні війська стримали наступ фашистів на Мадрид

Мадрид, Іспанія, 27-го липня. — Іспанський прем'єр Хозе Гіраль, як звідує Асошіейтед прес, заповнив минулої суботи, що фашистсько-монархістичне повстання проти уряду народного фронту є обмежене до деяких провінцій, та що лояльні війська мають перевагу.

Фашистські війська, які маршували на Мадрид з наміром повалити уряд народного фронту, були стримані і прогнані біля 60 миль від столиці. Одночасно уряд звідує, що фашисти оперують в 28 з 50 провінцій, але лояльні до уряду війська дістають перевагу і в тих провінціях.

Міністерство народної охорони заявило, що уряд має під своїм контролем 22 провінції, та що комуністи і соціалісти, підтримувані цивільною гвардією вимаршували з двох боків поза гори Гвадаларама, щоб оточити передні фашистські загоны, які планували наступати на столицю.

Уряд сподівається, що лояльні війська проженуть фашистів, якими командує генерал Еміліо Мола, до лінії між Сеговія і Авіля, де лояльні війська під командою полковника Мангада, зроблять спробу розбити до решти цю фашистську армію.

ПОСОЛ БАРНЕС ГОСТРО ВИСТУПИВ ПРОТИ ПРЕМ'ЄРА АБЕРГАРТА

Едмонтон, Алта., 22 липня. — С. А. Дж. Барнес, соціал-кредитовий посол до албертійського парламенту на округ Едмонтон, скрипкував минулого вівторка прем'єра Абергарта у відкритому листі, копію якого поміщено в цій пресі.

У зв'язку з апелям прем'єра від 12 липня до кожного посла албертійського парламенту допозволено йому на протязі від трьох до шістьох тижнів без жодного винагородження в реєстрації громадян і встановленні соціального кредиту, посол Барнес запропонував проти способів, яких прем'єр живив, щоб скомунікуватися з послами.

Абергарт передав свій апель по радіо в часі своєї промови в Провінційальному уряді.

САСКЕЧЕВАНСЬКИЙ УРЯД ЗНОВА ОБІЦЮЄ ОХОРОНУ ДЛЯ ЗАДОВЖЕНИХ ФАРМЕРІВ

Ріджайна, Саск., 22 липня. — Провінційальний уряд проголосив вчора встановлення широкого плану полагоджування фармерських довгів в 135 муніципалах і локал імпровмент-дистриктах. Одночасно заповіжено, що уряд підіршиме відповідні кроки в можливо найкоротшій часі для полагодження фармерських довгів в цілій провінції.

Територію, яка охоплює приблизно 28,000,000 акрів землі, позашкестра кілька дистриктів і на кожний дистрикт призначено чоловіка, до якого фармери мають вдатися в справі своїх довгів.

Це перший раз саскечеванський уряд обіцяє надати охорону перед вчиненням, однак на ділі дові не було й не буде в майбутньому, якщо фармери повірять обіцянкам ліберальних політиків й не будуть організованим способом домагатися від уряду поновного скасування довгів і залеглих податків, яких вони ніколи не будуть в стані сплатити.

Касабланка, Французьке Морокко, 27 липня. — Асошіейтед прес повідомляє, що контрольний комітет міжнародного зону в Танжирі, уповажив воєнний пароплави Британії, Італії і Франції стріляти у фашистські аероплани, якщо вони будуть літати понад портом і залізницю Танжир.

Град ушкодив збіжжя Кіткоті, Алта., 22 липня. — Град, який падав тут минулого понеділка через 15 хвилин, ушкодив на сто процент збіжжя на двохтисячній просторі. Майже всі вітки в даній місці, що лежать 50 миль на схід від Едмонтону, вибиті.

ГРАД УШКОДИВ ЗБІЖЖЯ

Град, який падав тут минулого понеділка через 15 хвилин, ушкодив на сто процент збіжжя на двохтисячній просторі. Майже всі вітки в даній місці, що лежать 50 миль на схід від Едмонтону, вибиті.

ВІБІТІ НІМЕЦЬКУ РОДИНУ В ЕТОПІ

Аддіс Абаба. — Англійський консулят в Горі одержав повідомлення, що в околиці Беделек вбито родину німецького місіонаря Мюллера — батька, матір і двоє дітей. Присудкають, що вбивство вчинили етіопці.

АБЕРГАРТ ЗАПОВІДАЄ ЗНИЖЕННЯ ОБІЦЯНИХ ДИВІДЕНДІВ

Едмонтон, Алта., 24 липня. — Вигляди на слабій врожай в Алберті цього року можуть спричинитися до зниження основних дивідендів, які уряд прем'єра Абергарта думає виплачувати громадянам провінції.

Промовляючи тут минулого четверга, Абергарт сказав: "Я жалую, що продукція є така низька, бо величина дивідендів залежить від продукції. Коли продукція є низька, то й дивіденди є низькі; коли продукція є висока, то й дивіденди є високі. Рівень життя залежить від продукції".

Абергарт ще раз підчеркнув, що дивіденди будуть виплачені в тягу 18 місяців від того часу, коли його уряд перебрав владу в Алберті, тобто від 3 вересня.

В тягу своєї промови Абергарт сказав: "Якщо коли мав бути рік, в якому ми мали мати посуху, то я не бажав того, аби він був цього року, бо я сподівався, що коли люди матимуть добрий врожай, то це дасть нам більше грошей на роботу".

160 ПОДАТКОВЦІВ МУНІЦИПАЛУ ГЛЕНЕЛЛА ДОМАГАЮТЬСЯ АДМІНІСТРАТОРА

Вінніпег, 22 липня. — 160 податковців муніципалу Гленелла домагаються від провінційального уряду призначення офіційного адміністратора, який завідував би фінансами муніципалу.

Е. А. МекФерсон, комісіонер (міністр) манітобських муніципалів, заявив, що його департамент ставитиме відповідні кроки до розгляду податковців. Зараз департамент студіює положення адекватного муніципалу і можна сподіватися, що в короткій часі будуть підприяті відповідні кроки.

Департамент з того погляду, що положення в муніципалі Гленелла, де минулого року сколектовано лише 25 проц. податків, вимагає спеціальної уваги.

Можна принускати, що адміністратора домагаються багаті фармери, які хотіли б

го року, бо я сподівався, що коли люди матимуть добрий врожай, то це дасть нам більше грошей на роботу".

На значенні його повні слова Абергарта означають, що як би в Алберті був цього року добрий врожай, то уряд Абергарта ще на пізніше був би в змозжж виплачування обіцяних дивідендів.

Соціал-кредитові послы албертійської легіслатури відбули тут минулого четверга свої довірочні наради (кокус), щоб, як заявив Абергарт після кокусу, "вияснити цілу ситуацію у зв'язку з виданням сертифікатів добробуту їхнього вжитку".

Около 50 соціал-кредитових послів приїхали на довірочні наради у відповідь на апель Абергарта від 12 липня, щоб вони допомогли йому в реєстрації і встановленні соціального кредиту в Алберті.

Вони думають, що коли уряд призначить офіційного адміністратора, так той, як воно звичайно буває в таких випадках, буде тягнути з фармерів останню шкуру за податки.

Залишим буде додавати, що уряд радо згодиться призначити офіційного адміністратора для муніципалу Гленелла, бо в багатьох випадках, коли муніципал знаходиться в фінансових трудноцях, він робить це на свою власну руку, щоб забезпечити інтереси банкірів.

Дуже але роблять фармери, які домагаються адміністратора, коли їх муніципал не може побороти фінансових труднощів. Вони повинні домагатися фінансової допомоги від уряду, а не адміністратора, який виконуватиме волю банкірів і робитиме фармерів.

МИХАЙЛО ДЖАМАН

“Honesty is the best policy”

(Продовження).

Коронерський суд закінчив своє “слідство” і видав своє рішення, що смерть Дрозди сталася внаслідок “нещасливого випадку під час заворушення на фермерському мітингу”. Коли всі фермери, які давали свої звання перед коронерським судом, говорили, що старий Дрозда вправ з “река” і розбив собі голову до плуга на землі після того, як поліцей вдарив його п'ястком в груди, то їм віри не дали. Коронерський суд, який складався з місцевового лікаря, менеджера банку і кількох бизнесменів, вибрав поліцію і дав їй признание за “вирішення конання обов'язків, які на неї наложив державою своїм законом”. “Коли хто винен смерті Дрозди”, говорили деякі коронерського суду, “то лише ті фермери, які в дії бунтівничих влаштувати незаконне масове зібрання”. Коронерський суд рекомендував урядові вглянути в цілу справу й “винних” покарати.

Такі “справедливі” рішення видав коронерський суд в справі смерті старого Дрозди, якого замордувала поліція. Справжні винники залишилися на волі, а тринадцять невинних фермерів арештовано за “недегальне зібрання”, “бунт” і “конспірацію проти законно встановленої влади”, проти тих, які заочно можуть мурдувати фермерів й волос їм за це з голови не впаде. Після такого рішення коронерського суду, тіло Дрозди віддано його родині для похорону.

Трьох ранених фермерів привезено до шпиталю, в якому лежав Свідерський. Одному з них, П. Лужанському, дано ліжко біля Свідерського. Ранених привезено до шпиталю вночі і Свідерський, який тоді спав, не знав аж до самого ранку, що біля нього лежить його близький сусід Лужанський. Пробудившись рано, Свідерський очам своїм не вірив, коли побачив біля себе свого сусіда, який лежав у великій гарячці й вимовляв якісь незрозумілі слова. Йому дуже хотілося знати, що за нещастя сталося з Лужанським, але від непритомного нічого не довідався.

Свідерський потиснув електричний гудзик. Прийшла норса і він попросив її принести свіжої води. На ділі Свідерський хотів довідатися від норси, що сталося з його сусідом. Коли норса принесла йому шклянку свіжої води й збиралася відходити, Свідерський, ніби мимоходом, згадав їй, що дістав вночі нового сусіда і цікавий знати хто він є, та що йому бракує.

Норса відповіла, що забула як хворий називається, але сказала Свідерському, що разом з ним вночі привезено до шпиталю ще двох фермерів і одну фермерку, яких поліція ранила на масовій мітингу фермерів, на якому прийшло до бійки між фермерами і поліцією.

Тепер Свідерському стало ясно, чому він знав, що такий мітинг мав відбуватися в його місцевості, він сподівався, що на тому мітингу буде поліція, але він ніколи не думав, щоб на ньому прийшло до кровопролиття. Ще перед своїм випадком він говорив із Снігурським та іншими товаришами, що поліція буде старатися розбити мітинг, але тоді він собі думав, що в найгіршому випадку мітинг може скінчитися арештуванням двох або трьох місцевих фермерських провідників. І Свідерському дуже хотілося знати про всі подробиці у зв'язку з кривавою розправою поліції над безбронними й невинними фермерами, але задоволення своєї цікавості він мусів відложити на пізніше. Може Лужанський відискає притомність й розкаже йому більше.

А Лужанський лежав далі непритомний і час від часу вимовляв незрозумілі слова. З усіх тих незрозумілих слів Свідерський зрозумів добре тільки два слова: “Дрозду убили”.

— Дрозду убили? — Що він говорить? — питав себе Свідерський. Хто убило? За що убило? Як убило? Ні, це не може бути, це тільки маячня непритомного, який з великої гарячки не знає, що говорить. Але й непритомні говорять часом те, що вони бачили, або чули. Як поліція могла ранили Лужанського й інших, то могла убити Дрозду. А все такі це виглядає для мене неправдоподібно, — думав собі Свідерський. Чого б я не дав, аби Лужанський міг розказати мені такі рази про все те, що там сталося.

Лужанський не міг задовольнити безмежної цікавості Свідерського, бо після обіду забрали його з кімнати на ліжко з колісцями та десь повезли. Певно на операційній стільці подумав собі Свідерський. І не помилився, бо годину пізніше Лужанського привезено назад і норса сказала Свідерському, що він мав дуже небезпечну операцію на груді, та що з його легенів лікар витягнув кулю.

На другий день приїхала до Свідерського його дружина й розповіла йому до подробиць про цілу справу. Того самого дня пополудні відвідав Свідерського Снігурський, якого разом з іншими арештованими вивушено з тюрми на волю до преліментарного переслухання. Побачивши Снігурського, Свідерський так раптом зрадів, простягнув свої руки до нього і, здавалось, бажав кинутися йому на шию, та сили йому на це не дозволяли. В очах двох фермерських провідників появилися слези, які кілька хвилин не давали їм прийти до слова.

Арештовані члени комітету акції, яких звільнено на поруку до преліментарного переслухання, приїхали додому день перед похороном старого Дрозди. Вони привезли з собою товту, чорну домовину для свого товариша, яку купили в місті за свої власні гроші. Цю думку подав Свідерський, який дав від себе \$25 на кошти похорону й виступив перед товаришами свій глибокий жаль, що не може бути присутнім на похороні братора і мученика за справедливий суспільний лад. Решту грошей на домовину зложили арештовані провідники фермерів.

Звільнені тимчасово з в'язниці арештовані члени комітету акції поїхали на залізничній станції просто до хати Дрозди з куцями до домовини. Там вони застали повну хагу сусідів, які радісно їх привітали. Старий Дрозда лежав в домовині із зачепленим дошок, помальований на чорно. На його обличчі заглядалися передсмертні усмішки. Здавалось, що він понав в глибокий сон після тяжкої цілоденної праці і от-от з цього пробудиться, тільки треба голосно до нього заговорити. Довго довго мовчки вдивлялися в його мертве обличчя фермерські провідники, аж поки їх очі не втомилася в словах. Два з них шепотом купили домовину до хати й з великою пошаною перенесли до неї тіло свого любимого товариша.

СИМВОЛ НОВОЇ ЕРИ.

Ця знімка, взята в московському аеродромі, показує статую Леніна, яка наче вказує на величезний аероплан, що літає високо в повітрі. Останніми роками радянська авіація — військова і цивільна зробила великі поступки як в технічному удосконаленні, так і в кількості апаратів.

мерів, за яких він не жалів віддати те, що кожній людині є найдорожчим — своє життя. При цій Снігурський згадав, про щастя жертву в сумі \$25 від Свідерського.

На обличчях присутніх фермерів видно було невдоволення після того, як Снігурський пояснив їм, яким способом куплено домовину. Один старший вже віком фермер сказав, що це несправедливо. “Товариш Снігурський каже, і я вповні з ним погоджуюся, що тов. Дрозда віддав за нас те, що кожному з нас найдорожче — своє життя, то чому нам всім не дано рівної нагоди причинитися до цього дарунку. Хоч нас тут багато нема, але я роблю пропозицію, щоб ми започаткували між собою колекту на пам'ятник-нагробник для нашого помершого товариша. Гурток товаришів купив йому домовину, а ми справимо йому пам'ятник, який говоритиме нашим дітям, внукам і правнучкам про героїчну смерть нашого товариша. Сьогодні започаткуємо діло, а завтра під час похорону закінчимо його. Хто погоджується на мою пропозицію?”

— Всі — відповіли одним голосом присутні фермери. негайно заряджено колекту і кожний з присутніх давав, що міг. Деякі говорили, що не можуть сьогодні багато дати, бо неприготовані, але завтра принесуть більше. Ім'я кожного жертводавця записували на папері і коли порохували зібрані гроші то виявилось, що гурток фермерів, який складав не більш з 50 осіб, зложив на пам'ятник для свого товариша \$45. Зібрані гроші хотіли передати Снігурському, але той відповів що він тепер тільки гостем вдома, бо його можуть покликати кожної хвилини на суд і порадив фермерів вибрати касієра з-поміж себе. Касієром вибрано Петра Сметанюка.

Другого дня в неділю відбувся похорон старого Дрозди. Такого величавого похорону не бачила ще жодна фермерська місцевість в Канаді. Вістка про трагічну смерть Дрозди рознеслася широко. На похорон приїхали фермери по 50 і більше миль довкола. Велике подвір'я Дрозди було набите саними, а на кожному санях приїхало повно фермерів і фермерок. До масового похорону причинилося ще й те, що погода, як на місяць лютий, була надзвичайно тепла.

Точно в 2-й годині пополудні винесено надвір домовину з тілом Дрозди і вміщено її на відповідним підвищенні перед хатою. До домовини приступив Снігурський з ланкою під пахую. З цього пахунка він виняв велике червоне полотно й накрив ним домовину Дрозди. На червоному полотні були випсані великими золотими буквами такі слова: “Безстрашному провідникові й борцеві за соціалістичне суспільство, тов. Дрозді, на вічну шану від найвищої революційної робітничо-фермерської організації, якої він був членом”.

Присутні фермери читали цей напис й розуміли, про яку то організації йде мова. Розуміли і в серцях їх зростала ще більша любов і пошана до тієї організації, яка видає із своїх рядів безстрашних, самовідданих борців за краще життя пригноблених і визисканих мас. І як лише Снігурський накрив домовину Дрозди червоним полотном, між присутніми настала якась святоточна тишина і всі вони, наче на команду, поскидали шапки з голів. Кланялися покійному товаришеві і тієї організації, що високо несе червоний прапор, полярний крові трудящих, за якої народиться новий, справедливий лад.

Снігурський виліз на “река”, з якого заледве кілька днів тому так нещасливо впав Дрозда на землю після того, як поліцей штовхнув його в груди і почав свою промову:

— Шановні зібрані! Цяра подяка належить вам за те, що ви так численно зійшлися сьогодні, щоб віддати останню пошану товаришеві, який за свої інтереси, який віддав своє життя за те, аби не було на світі багатих і бідних, прогнилих і визисканих, ситих і голодних, але щоб всі чесно працювали на кусок хліба й жили між собою, як рідні брати й товариші. Це місце, на якому ми кілька днів тому востаннє бачили нашого товариша Дрозу живим і повним енергії до боротьби за наш спільний інтерес, повинно стати для всіх нас святим раз назавжди. Я вірю, що воно таким і останется. На це місце ми приводитимемо наших дітей, а наших діти приводитимуть своїх дітей і пояснювати їм подію, яка увійде в історію визвольного руху трудящих цієї країни, бо на цій місці згинув насильною смертю з рук поліції наш старенький товариш Дрозда, який не міг ані на мить несправедливості й насильства, що їх доцуксається над бідним народом капіталістичний клас за повного згодом і підтримкою уряду, того уряду, який нам хотіло виморити, що в нього всі рини, що він має над усіх інших законні. Але ми бачимо, що так воно не є. Уряд має законні і дозволяють капіталістам тиснути з нас останні соки, а коли ми стаємо на оборону наших прав, коли ми вимагаємо права на життя, коли ми протестуємо проти нестерпного виласку рішенням п'янички, коли ми стаємо в обороні кроку і потом зрощених наших ферм, щоб їх від нас не забрали банкіри і моргеджові компанії, тоді уряд говорить до нас кулями.

Вказуючи на домовину покійного Дрозди, Снігурський говорив далі:

Ось в тій домовині лежить наш товариш, який дорожчий брат

і товариш, який не боявся вмерти за правду. Чому? Бо він переконався на старі літа, що капіталістична система не дає трудящим нічого крім мук і злиднів. Понад 40 років гарував він на фермі і чого він доробився в капіталістичній системі? Задухи й ревматизму, а на останку насильної смерті з рук поліції, яку уряд тримає і оплачує нашими грішми не для втримання “ладу і порядку”, як нам говорять, а для того, щоб під її охороною захищені капіталісти могли розкрадати нашу кров'явину. Товариш Дрозда зрозумів цю несправедливість на старі літа і постановив боротися проти неї всіма своїми силами. А скільки між нами присутніми є таких навіть молодших віком, які цієї правди не встигли ще зрозуміти? Скільки є таких, які кажуть, що шкода боротися, бо десь там в якійсь книзі є записано, що ми вродилися на те, аби бідувати, а пани вродилися на те, аби панувати. Я скажу, що в панських книгах, в тих, в яких стоять заморгеджовані наші ферми, є записано, що ми маємо вічно робити на проценти для панів, але ми повинні мати свої книги і записати в них, що ми не будемо більше крадатися на злодіїв і шахраїв, бо ми маємо для кого працювати. Ми маємо власні діти, які хочуть жити і мають право жити.

— Ви, шановні зібрані, вже дали приклад, що вмієте постояти за свої інтереси. Але не забувайте, що це тільки початок боротьби. Не думайте, що капіталістичну систему шаленого визиску, яка будувалася сотки літ, можна повалити за кілька тижнів або місяців. Вона засуджена на загибель самою історією, вона загине, але це забере ще трохи часу, бо ще не весь народ зрозумів як слід, що в дійсності представляє собою капіталістична система. І тому власне так тяжко перекопати класово невідогий народ про потребу належати до організації, яка навчає, що таке капіталістична система, що вона дає бідному народові і чому проти неї треба організуватися й боротися. Але час не стоїть на місці. Він робить своє. Кожесю історії посувається вперед і ми з кожним днем зближаємося до того часу, коли трудящий народ зведе останні порухи з галапасами, які не дають йому жити. Він піде тим шляхом, який йому показали робітники й селяни бувшої царської Росії. Він зітре голову капіталістичній гидрі і встановить соціалістичний лад в цілім світі. Так вчить нас історія, а вона ніколи не бреше.

— Я апелюю до вас, щоб ви горнулися до організації, щоб ви любилися як рідні брати, щоб ви зрозуміли, що лише ви, об'єднані в одну велику громаду, можете добитися того, що ніхто не буде викидати вас з наших ферм, що ніхто не буде розкрадати вашу кров'явину, що ваші діти будуть вбрані й не голодні. Але цього ви можете добитися тільки під правильним провідом тієї організації до якої належить найкращий елемент між робітниками і фермерами не лише в Канаді, але в цілім світі. Такий правильний провід може дати нам тільки наша славна комуністична партія, яку так сильно ненавидять всі вороги кращого життя для фермерів і робітників, всі ті, які хочуть мати гоїне життя з наших мозолів. І коли мені деякі фермери говорили, що треба збудувати пам'ятник для покійного нашого товариша Дрозди, то я також кажу, що треба. Ми поставимо пам'ятник на його гробі, але хоч би він був мармуровий, то довго стояти не буде. Однак, крім цього пам'ятника ми повинні поставити йому такий пам'ятник, який ніколи не зникне. Найкращим пам'ятником для покійного буде те, коли ми заповнимо ту прогалину, яку він лишив організації, новими членами. Присягнім, що ніколи не випустимо з своїх рук визвольного прапора, який наш товариш так високо ніс і за який він наложив своєю головою. Не забуваймо на його останні передсмертні слова: “Не піддавайтесь, не відступайте!” Хай ці слова завжди будуть в нашій пам'яті в нашій боротьбі за право на життя і за остаточну перемогу соціалізму над проклятим капіталізмом.

Після Снігурського забрав слово Петро Сметанюк і на самому початку своєї промови заявив, що він хоче вступити до організації і бути одним з тих багатьох фермерів, які відлучилися на апелі Снігурського і заповняли ту велику прогалину, яку лишив по собі покійний Дрозда. Але для цього, говорив він, треба скликати спеціальний масовий мітинг фермерів, що в короткім часі буде зроблено. Сьогодні я хочу порушити справу, якої вже торкнувся у своїй промові тов. Снігурський. Я знаю, що найкращим пам'ятником для нашого старенького товариша Дрозди буде, як сказав товариш Снігурський, те, коли ми вступимо до тієї організації, яка його так несподівано втрагала. Але нашим обов'язком є поставити на його гробі пам'ятник, який говорив би нашим дітям, що гам десь там долина, яка все віддала за нас і для нас. Гурток фермерів зібрав вже вчора на цю ціль \$45, а тепер я апелюю до вас, щоб ви своїми центами причинилися для вшанування пам'яті старенького героя. Зараз між вас підуть товариші за лекцією і запишуть ім'я кожного жертводавця і скільки він жертвував.

Після промови Сметанюка пішли колектори з шапками і пів години пізніше проголошено, що всіх грошей зібрано \$255 з центами.

Після цього введено зі стайні Дрозди пару карих коней, запряжено їх до сани і до мушкету і похід рушин на цвинтар. Цілий день надвор'я було шумно, але саме тоді, як домовину з тілом спускали в гроб, західне сонце пробилось крізь олов'яну хмару і своїми яскравими проміннями освітіло свіжу могилу між чотирма двома соснами, наче їй собі хотіло причлунитися до фермерів, які так численно зійшлися на похорон, щоб разом з ним востаннє попрощатися з стареньким героєм.

(Далі буде.)

ЛОКАЛЬНА ФАРМЕРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Гейрі Гил, Алта. — Тут відбулася фермерська конференція, в якій взяли участь 40 делегатів з 15 місцевостей. На цій конференції делегати порушили найважливіші потреби фермерів. Конференція була дуже жива, але в огляду на короткий час не можна було розвезти широку дискусію. По короткій дискусії делегати ухвалили ряд резолюцій.

В першій резолюції делегати вимагають, щоб провінційний уряд забезпечив фермерів в шурки від жишарки і газоліну та нафту для тракторів підчас мочення збіжжя. Все це фермери повинні платити по гуртових цінах і годяться заплатити після мочення. На випадок, коли врожай і ціни на збіжжя будуть такі, що не вистачить фермерам на прожиток, уряд повинен продовжити час платежі за шурки й паливо для тракторів, поки фермери не зможуть заплатити.

В другій резолюції делегати вимагають, щоб провінційний уряд скасував “сейлс текс”, а замість того оподаткував селян.

В третій резолюції делегати вимагають, щоб мінімальна ціна на пшеницю була \$1.25 за буншель, як це пропонує сенатор Горнер.

Четверта резолюція протестує проти насильної продажі фермів за залеглі податки, яка тут зараз відбувається.

Найважливішою резолюцією була резолюція про будування єдиного фронту в цих місцевостях, бо єдність є найбільшою нашою зброєю в боротьбі за кращий рівень життя.

Конференція висловила надію, що на найближчій нашій конференції, яка правдоподібно відбудеться наступної зими, будуть присутні представники не лише від фермерів, але від всіх тих людей, які чесно працюють на кусок хліба.

Центральний комітет вже започаткував будування єдиного фронту трудящих проти візиску, злиднів і воєнної небезпеки. Є це найважливіше питання, довкола якого повинні організуватися всі трудящі, без різниці на національність, расу і політичні чи релігійні переконання.

Сейд Луак, секр. центркому.

ФАРМЕРИ ВШАНОВУЮТЬ РОКОВИНИ КРИВАВОГО ПОНЕДІЛКА

Шипинці, Алта. — Старанням УРФМО фермери цієї місцевості вшанували перші роковини кривавого понеділка в Ріджайні 1 липня 1935 року. Щоб доказати свою солідарність з боротьбою робітничого класу за кращі умови життя, фермери зійшлися й пригадали свої славі боротьбу страждувалих кемпників, які пустили фрейтама з Бриггс Коламбі до Оттави, щоб запротезувати перед урядом Бенета проти нестерпних умови життя в невеличких кемпах. Вони вимагали замкнення невеличких кемпів і праці з такою платнею, яка вистачала б на людське життя. Та консервативний уряд Бенета допустив маршовиків до Ріджайні, там кинув на них доміну поліцію, яка встановила кричаний погром.

Місцеві промови поновили історичне значення цього походу на Оттаву й сказали, що він буде записаний в історії боротьби канадського пролетаріату проти панівного класу, як перший сильний протест проти голоду й злиднів, що їх зараз переживають широкі маси робітників і фермерів. Цей голод і злидні є тим чинником, який об'єднує канадських робітників і фермерів в одну силу, щоб об'єднаними силами повалили нещасливий капіталістичний режим, в якій маси голодують сьогодні, що в Канаді є всього подостатком.

Вшанування роковин кривавого понеділка в Ріджайні закінчено відзначанням “Інтернаціоналу”. Учасник.

Гітлерівські воєнні танки вправляються до атаки. Танки проходять через муровану стіну так, немов вона збудована з паперу.

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA. AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 Щотижневий журнал українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada
 Редакція за оголошення не відповідає.

**ПОСУХА НОВИМ ДЖЕРЕЛОМ ЗИСКІВ
 ДЛЯ СПЕКУЛЯНТІВ**

Останніми днями фермери в посушливих околицях трьох степових провінцій почали масово випродувати худобу. Мусять випродувати, бо нечувана спека спалила не лише збіжжіві засівні, але й пасовиська. Вже тепер худоба не має що пасти, а коли прийде зима, то буде масово гинути з голоду, бо не буде ні сіна, ні соломи.

Коли спекулянти побачили, що на ринок почала приходити більша кількість худоби як звичайно, так вони подумали собі, що тут є золота нагода збільшити свої зиски коштом тих фермерів, яким посуха знищила все крім худоби. Спекулянти знали, що фермери мусять продати худобу за щобудь, бо інакше вона згинє з голоду в зимі і тоді фермери й того за неї не дістануть. І ось ціни на худобу полетіли стрімголов вгору, але м'ясо зовсім не потаніло.

Капіталістична преса доносить, що домініантний уряд "серйозно" застановляється над нещастям фермерів західної Канади, спричиненим посухою, головню над проблемою рятування худоби, і не поділяє думки тих людей, які пропонують масове нищення худоби. Прем'єр Кінг заявив минулої середи, що його уряд віддав багато часу на наради у зв'язку із звідомленнями, які наспівають з західної Канади, але покищо не підприймає жодних кроків в цій справі, бо треба її насамперед обговорити з провінціоальними властями.

Не перший і, думаємо, не останній раз фермери чуять подібну заяву від домініантного уряду. Чули вони її минулого року, чули перед минулим, чули її тому три, чотири і п'ять років назад. Чули її від консервативного уряду Бенета, а тепер чуять від ліберального уряду Кінга. Чули її теж від своїх провінціоальних урядів. Наслухалися різних обіцянок по саму душу, але користі з того жодної для них не було. Бо заки домініантний уряд порадився з провінціоальними урядами, то фермери випродали більшу частину своєї худоби. Не випродали, а віддали різним Борнсам та Свіфтам за безцінно.

Коли треба було дати "бідній" сіпсарській компанії \$600,000 безпроцентової позички, то Бенет нікого не радився, навіть членів свого уряду, а просто повідомив про себе банкірів, щоб позичили сіпсарові потрібну суму грошей, а уряд гарантує за позичку. А що позичка була безпроцентова, а банки не зичуть грошей для "слави божої", то домініантний уряд заплатив за "бідного" сіпсара процент грошми з державної каси. Коли тепер ліберальний уряд Мекензі Кінга дає великі субсидії багатим майновласникам, то ми певні, що такі справи рівняються в тягу кількох хвилин. Але, коли мова йде про те, аби дати мізерну допомогу фермерам і їхній худобі, тоді домініантний уряд каже, що треба насамперед нарадитися з провінціоальними властями.

Чарлс Какрофт, провінціоальний скарбник в уряді Абергарта, був на днях в Оттаві і обговорював з членами домініантного уряду положення фермерів в посушливих околицях Альберти. Він сказав, що треба буде вивести з цих околиць найменше 500,000 голів рогатої худоби.

Прем'єр Кінг дав до зрозуміння Какрофтові, що домініантний уряд буде пробувати кооперувати з провінціями у зв'язку з цією проблемою. Що взагалі уряд думає зробити з цією худобою, чи доставити годівлю для неї на місяць, чи перевезти її до менше посушливих околиць західної Канади, чи одне й друге, прем'єр Кінг не сказав дефінітивно. Він тільки висловив свою думку, що не думає, аби прийшло до масового нищення худоби, щоб тільки позбутися її. Але ціле питання, заявив Кінг, вимагає скликання конференції не лише тих урядів, які є безпосередньо в ньому заінтересовані, але крім цього треба буде скликати конференцію організацій живого скоту.

Перед фермерами посушливих околиць в степових провінціях стоїть тепер важливе питання, яке вимагає негайного розв'язання. Цим питанням є справа вистачаючого реліфу для їхніх родичів і годівлі для худоби. Фермери не повинні згодитися на те, щоб уряд перевозив їхню худобу до інших місцевостей в провінції, бо досвід з минулих років виявив, що багато худоби, яку вивезено на зимівлю до інших околиць, вгинуло. Крім того така операція дуже коштує, бо значайно треба віддати грошей худобі тому фермерові або ренчарові, що її перевозив. Фермери повинні домогатися, щоб уряд доставив годівлю на місця і то цілком безцінно. Худоба може мати добрий догляд тільки тоді, коли вона буде вдома, бо ніхто її не догляне так, як власний її господар.

Сіна в Канаді навіть цього року буде недостатком, бо в степових провінціях є багато швидко подожених мочарованих місцевостей, які мають досить сіна в посушливі роки. І це сіно фермери мусять віддавати спекулянтам за безцінно тоді, коли пару десятків миль від них фермерська худоба гине з голоду. Щоб цьому помешчати, фермери мусять організуватися в єдиний фронт і боротися за безцінну годівлю для худоби і вистачаючий реліф для своїх родичів. Не допустити до того, щоб на вашій кривавій землі спекулянти робили собі добрий бізнес.

Дж. Вудсворт не переконав конвенції сісієф в Ріджайні на свій бік

Делегати сісієф солідарно заявили за єдиним фронтом трудящих

Написав І. П. Безпалко
 Дж. С. Вудсворт, домініантний лідер сісієф, повів минулої ночі зав'язку атаку проти пропозиції єдності, яку внесли прогресивні делегати на конвенції сісієф в Ріджайні в четвер, 16 липня.
 Він заявив, що єдність попу-

ки два дні тому говорив у Ріджайні, піддаючи подібну ліній, як та, яку запропонувано в резолюції.

НЕНАВИДИТЬ ЛІННО БАКА

Вудсворт заявив, що він ненавидить ліній про єдність, яку запропонував Тим Бак і закликав делегатів не приймати резолюції, бо він вважає, що вирішувати таке питання є справою національної конвенції. Щирість тих, які на конвенції закликають до єдності, він визнає.

Дж. С. ВУДСВОРТ, який бореться проти єдності трудящих мас і прагне гинути на конвенції навіть своєї партії.

Він перестерігав, що єдність в теперішній час в Саскечевані може привести до того, що національна конвенція буде мусіти відкинути ухвалу провінціоальної конвенції. Час від часу він натякав, що партії сісієф можливо прийдеться уживати такої самої тактики в зв'язку з дисципліною, як цього потрібно було в Онтеріо з тими клубами сісієф, які брали участь в святкуванні Першого травня.

Він говорив, що якщо така резолюція має бути прийнятою, вона повинна бути прийнятою на наступній національній конвенції в Торонто. По його думці сісієф в інших частих Канади не приготувана до прийняття таких широких пропозицій.

"Я соціаліст" — заявив він — "але я боюся, що коли ця резолюція буде прийнята, сісієф втрапить свою ідентичність". Комуністична партія старалася тільки використати сісієф, і я дуже боюся, що коли ця резолюція пройде, вона пізнає відкине сісієф набік. Я знов звертаю увагу делегатам, що коли це станеться, вони не повинні паркіати на нікого за погані наслідки, які можуть наступити".

"МАЛИЙ ПОСТУП"

Ці зауваги дістали трохи оплесків з 'одної частини конвенції. Він почував, що робить деякий поступ. Тоді він здійснив атаку на Радіальний Союз заявляючи: "Ми тут не можемо уживати російських методів. Ми, сісієф, є канадською партією. Чи можемо ми співпрацювати з комуністичною партією, яка признає диктатуру?"

В цинічний і саркастичний спосіб він віднісся до "малого поступу в Росії на демократичному фронті". Свою промову він закінчив зворушуючим закликом до делегатів ковалити резолюцію за єдність. Після нього говорив алдермен Сем Іст, який вийшов на платформу через зал серед гучних оплесків. Це перший раз він взяв участь в дебатах. Він за-

явив, що дуже жалує, що не погоджується з своїм лідером.

Говорив, що він є соціалістом 43 роки і вважає, що Вудсворт не бачить, що ми живемо в зміщенні світі. Маси канадського народу змінюються. Вони домагаються єдності. Він пригадував конвенції, як колись він і Вудсворт провадили кампанію за єдність в релігійному питанні.

"Навіть тоді" — говорив Іст — "Вудсворт мав ширший погляд, як тепер. Він не вимагав, щоб католики, пресвітеріани й методисти відмовлялись від різних своїх церков і приставали до армії спасення (Салвейшон армі), а всі закликали їх як християн об'єднатися в церкві, які стояли перед ними".

Іст вказав на чудову перемогу Народного фронту у Франції і Іспанії, і вказав делегатам на ріджайнську робітничу раду як яскравий приклад, чого можна досягнути єдністю. У варті, яка є переважно католицькою, вибрано комуніста. Він далі відмітив, що його самого вибрано в цій самій варті на тикет об'єднаного фронту і дістав збільшене число голів.

Свою промову закінчив зворушуючим закликом за єдність, яку делегати покрили голосними окликами і довготривалими оплесками.

ГАРЯЧА ДИСКУСІЯ

За ним слідували делегати за делегатами, які відмічували, що Вудсворт не розуміє ситуації, яка тепер існує в провінції. Вони говорили, що народ на місяць дав їм дефензивні настановлення іти на конвенцію і боротись проти всяких перепон, які поставив би хто проти об'єднаного фронту.

Джордж Вільямс, провідник сісієф в Саскечевані, дав призначення Вудсвортові за його бойову промову проти резолюції за єдністю, але заявив що по цьому питанні він не може погодитися з своїм лідером.

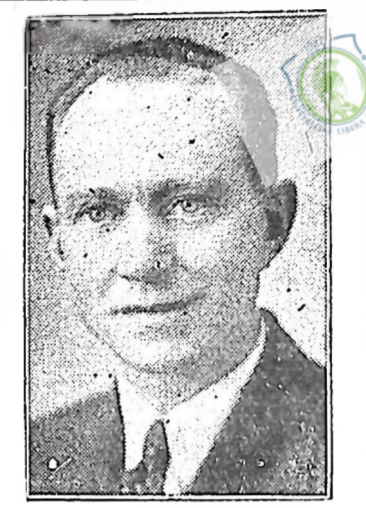
"Чи ми хочемо цього, чи ні" — сказав він — "народ в провінції домагається єдності і я можу сказати, що я краще познакомлений з ситуацією, як може бути містер Вудсворт. Я брав участь в конвенції за конвенцією і знаю настрої за єдністю, які в нас рядовими членами. Як ми можемо ігнорувати це домагання наших членів?"

У своїй промові за єдність він заявив, що не боїться ані комуністичної партії, ані соціал-кредитовців, ані реконструкціоністів. Завданням сісієф є наблизити цих людей до

сісієф і в цей спосіб дійти до кращого розуміння остаточної мети організації.

ПРОМОВА КОЛДВЕЛА

Після нього говорив М. Дж. Колдвел, член парламенту, який відкрив свою промову на-

ТИМ БАК, який бореться за єдність трудящих мас і здобуває все більше послідовників навіть в рядах сісієф.

ладом на Вільямса за те, що цей відважився піддати думку, що єдність можна перевести тепер. Він говорив, що Вільямс був не дуже послідовним. Коли соціал-кредитовці і сісієфи об'єднувалися минулої осені у Вейборн, він (Вільямс) стояв за виключення Т. С. Доглеса за те, що цей боровся за єдність.

Колдвел уважав, що це не наспів час на об'єднання канадського народу і підкреслив, що коли пройде ця резолюція за єдність, то можливо треба буде усунути цілу саскечеванську сісієфну організацію з домініантного тіла.

"Коли я прийняв провід у сісієф" — сказав він — "около трьох років тому в Саскатуні, я присягав, що ніколи вас не зраджу". Він уважав, що то було б зрадою з його боку, якщо б він підтримував єдність трудящого народу тоді, коли народ ще не готовий до єдності.

СТЕРИЛІЗАЦІЯ У ФАШИСТСЬКІЙ НІМЕЧЧИНІ

Англійська газета "Манчестер Гардіан" надрукувала велику статтю про "успіхи" стерилізації в Німеччині. Газета повідомляє, що стерилізаційну операцію роблять людям, слабістю яких можна легко впливати. "Ідіотизм, — пише газета, — дуже часто приписується людям, яких підозрюють у ворожості до фашистського режиму". Навіть офіційні дані, надруковані в "Дойче юсті" виявляють, що останніми роками було дано наказ стерилізувати 85 тисяч людей. 75 на кожну сотку вже перейшли операцію. Гет, німецький спеціаліст в справах стерилізації, писав в медичному журналі, що не було б погано, якби були б стерилізовані 1,200,000 людей, тобто майже 2 проценти всього німецького населення. Медичний комітет в Райхенбаху (Саксонія) запропонував стерилізувати усіх дітей, які залишаються позади в навчанні в школі. Журнал "Дойче медіциніше вохеншірфт" пропонує стерилізувати кожного року 25 на кожну сотку німецьких дітей. "Манчестер Гардіан" пише, що в Кілі стерилізовано 15-річну дівчину тому, що вона залишилася в школі позаті.

"Прийде пора, я думаю" — говорив він — "коли народ встановить кооперативну республіку". Його заяви не знайшли привітання оплесками, як це звичайно бувало з ним на сісієфних зібраннях, бо делегати дивувалися з становища, яке він займав на конвенції проти єдності.

Велика боротьба за право привітати Вільямса відмітив перед делегатами, що ситуація, в яку він попав, погана і закликав Колдвела бути справедливим. Він сказав, що минулої осені конституція не дозволяла на єдність у Вейборнському виборчому окрузі, і що тоді він тільки придержувався старої конституції, яка сьогодні є цілком інакшою.

Ентузіазм піднявся високо, коли делегати за делегатами вставали і закликали до єдності і прийняття резолюції. Одного делегата, який виступив проти єдності, прийняли свистами й буканням. Голові прийшлося тяжко вдержати порядок.

306 ЗА ЄДНІСТЬ, 8 ПРОТИ

З усіх боків залу почали домагатися голосування. Делегати постановили собі, що питання єдності не сміється відложити набік. Коли було переведено голосування, 306 делегатів вставанням з місць заявили за резолюцією, а 8 проти.

Коли резолюцію проголошено прийнято, делегати поставали на ноги і довго її вітали. На здивування гостей на галерії, вони бачили, як Колдвел встав і голосував за резолюцією.

Коли конвенцію перервано до вечера, фермерські делегати з ентузіазмом дискутували чудову перемогу, досягнену на конвенції. Делегати просили нову провінціоальну раду видати заклики до всіх прогресивних політичних організацій і трудящого народу на основі негаличних потреб саскечеванського народу. Конференцію маєть скликати не пізніш 15 жовтня.

Навіть Кінгівську пресу прошикарив інформація про велику єдність жінок, які мусять переходити операцію стерилізації. Дані, надруковані в "Мюнхенер медіциніше вохеншірфт" виявляють, що смертність стерилізованих жінок доходить до 2 на кожну сотку. В додатку до цього 5 на кожну сотку стерилізованих жінок слабнуть після операції і пенсіонні хвороби, з яких вони можуть бути викувані.

ПРЕМ'ЄР АБЕРГАРТ ПРОТИ ВІДІРВАННЯ РІС РІВЕРУ

Едмонтон, Алта., 23 липня. — "Не Рівер дистрикт Альберти є природною і невіддільною частиною провінції, і повинен залишитися такою", заявив прем'єр Абергарт. Коментуючи знідомлення з півночі, що мешканці тієї території розпочали рух за відірванням від Альберти і за встановленням своєї власної генеральної ради з п'ятих осіб, Абергарт сказав: "Я не вірю, що відірвання принесе будь-яку користь жодній частині провінції. Воно тільки може створити новий уряд і нові витрати. Рівер не дав теперішньому урядові достатньо часу для наладнання справ".

В день всенародного свята "Ураку Баєтний" французькі фашисти пробували влаштувати, вупереч забороні уряду, свою демонстрацію. Хоч їх збралося цин "розатане" штерних фашистів.

Перемога Туреччини і Радянського Союзу на конференції в Монтро

ПЕРЕМОЖЦІ НА КОНФЕРЕНЦІ В МОНТРО

Максим Літвінов (зліва), народний комісар закордонних справ Радянського Союзу, і Теффік Рüşто Арас (зправа), турецький міністр закордонних справ, розмовляють в часі конференції в Монтро в справі протоколів.

Кілька тижнів тому відбулася в місті Монтро, Швейцарія, конференція дев'яти держав — Туреччини, Радянського Союзу, Великої Британії, Франції, Греції, Румунії, Югославії, Болгарії й Японії — в справі демілітаризації Турецького протоку, Дарданельської й Босфорської.

Ця конференція, як каже «Нью Йорк Таймс» закінчилася перемогою Туреччини й Радянського Союзу. Туреччина виборола до себе право демілітаризувати Дарданелли й Босфор, Радянський Союз виборов право вільного проходу своєї військової флоту через Босфор і Дарданелли в Середземне море чи навпаки. І Туреччина й Радянський Союз домоглися великого обмеження для усіх держав, що не межують з Чорним морем, мати на Чорному морі свої флоти чи проходити їм через згадані протоки.

«Нью Йорк Таймс» пише з цього приводу, що коли Туреччина лише відмовляла своє право, втрачене після світової війни, то Радянський Союз завоював те, чого царська Росія ніколи не мала, хоч завжди про те мріяла й боролася — це вільного проходу через ці протоки для своєї військової флоту.

Що ж уявляють собою протоки Дарданелли й Босфор? Вони сполучують Чорне море з Середземним. Босфор головна

ролі тут не грає: він і укріпленій слабше й на ньому стоїть велике (старинне) місто Істанбул (Константинополь). Протока Босфор веде з Чорного моря в Мраморне і щоб дістатися в Середземне море треба ще пройти з Мраморного моря через Дарданельську протоку в Егейське море, що є скоріш великим заливом Середземного моря. Дарданелли — це майже природна твердиня. Дві чорні смуги з обох боків протоки — це демілітаризована зона. Західна частина, що простяглася довгою чорною смужкою вздовж протоки, — це півострів Галліполі. Ось кілька років в часі минулої світової

війни розбили свої сили військо Великої Британії (австралійські), що хотіли висадитися на цьому півострові та за допомогою величезного британського флоту захопити Дарданелли. Усі ці надмірні старання й кровопролитні бої не довели Британію до бажаних наслідків.

По світовій війні Дарданелли й Босфор розброєно й заброньовано Туреччиною тримати війська в цій демілітаризованій полосі. Зате ці протоки стали вільні для країн антанті — Англії, Франції, Італії, мати вільний прохід через ці протоки для своїх військових кораблів в необмеженому числі, про-

ходити через них в Чорне море і т. д. В наслідок цього Великої Британії, як найсильніша морська держава, домінувала над цими протоками. Царська Росія, а по війні й Радянський Союз не могли провести свої військові флоти з Чорного моря в Середземне. Вперше, коли російські військові кораблі пройшли через ці протоки — це коли радянські війська вийшли з Криму вранглі та його білогвардійські банди. І та частина Чорноморського флоту, що він й захопив, була пропущена через протоки за дозволом його британських і французьких покровителів.

Після того, як німецький фашизм почав озброюватися й захопив та демілітаризував Надрицину, як Муссоліні полюбив усіх міжнародні угоди, як фашисти почали пролазити на Балкани — Туреччина заявила своє домагання на право демілітаризації своїх протоків, як однієї гарантії забезпечення своєї території й незалежності. Радянський Союз словниці ці домагання Туреччини підтримав.

На конференції в Монтро поставлена справа не лише демілітаризації Турецького протоку, але вільного проходу через протоки для флоту Радянського Союзу й гострого обмеження посилати через протоки чи тримати на Чорному морі взагалі свої флоти тим державам, які не межують

з Чорним морем.

Підписано угодою постановлено: що нечорноморські держави не можуть провести через протоки пароплавів, що мають поверх 15,000 тон поємності й ті держави не можуть мати на Чорному морі флоти понад 30,000 тонажу.

Зате Чорноморські держави — Туреччина, Радянський Союз, Румунія й Болгарія можуть мати необмежені флоти на Чорному морі й ці флоти мають вільний прохід через протоки в Середземне море. Для Румунії й Болгарії, як держав з незначними флотами, це ролі не грає, але для Туреччини й Радянського Союзу це має величезне значення.

Найбільшою невдачею зазнали тут Велика Британія й Італія. Італія на конференції не була зареєстрована, а британська делегація ставила опір домаганням Туреччини й Радянського Союзу, однак вкінці погодилася. Франція, каже «Нью Йорк Таймс», тут також потерпіла, але її втрача компенсається тим, що вона зв'язана угодою взаємної допомоги з Радянським Союзом та має за собою Малу антанту. Тому уступку Великої Британії «Нью Йорк Таймс» вважає на шкоду Німеччині та її спільникам, а на користь франко-радянського порозуміння й Ліги націй.

Обсерватор.

ДУМАЮТЬ КИНУТИ ФАРМЕРІВ НА ЛАСКУ ЗБІЖЕВИХ СПЕКУЛЯНТІВ

Фармери степових провінцій домагаються від державного уряду встановлення мінімальної ціни на пшеницю не менше \$1.12 за бушель. Але, як про це недавно доносив «Файненшіал Пост», орган канадських фінансистів, уряд Мекензі Кінга може зовсім відмовитися встановити будьяку мінімальну ціну на пшеницю. Ця газета каже, що мінімальної ціни на пшеницю зовсім тепер не треба, бо велику частину збіжжя в степових провінціях знищила спека й посуха.

«Стан погоди в пшеничних районах цього континенту в кількох останніх тижнях цілком змінили погляд уряду щодо його майбутньої програми», говорить дельта з Оттави до «Файненшіал Пост». А далі ця газета пише, що з огляду на можливість цілковитої ліквідації пшеничної надлишки, уряд застановляється над тим, чи не повернути до старого, одвертого ринку без жодної мінімальної ціни на пшеницю. «В кожному випадку», пише цей орган банкірів, «не буде жодного офіційного кроку в справі нової пшеничної програми, доки не вясниться теперішня ситуація».

Яке вяснення може принести час? «Файненшіал Пост» дає на це питання свою відповідь на іншій сторінці того самого видання. Він каже, що збіжжя не є ще тепер цілковито зруйноване, та що цьогорічний врожай може ще побити минулорічний, а вкінці, що в деяких частинах Канади фармери можуть вижити цього року краще на врожаєві, як минулого.

А далі, що загальна продукція збіжжя все ще такі може бути більша від минулорічної, хоч не дуже багато. Отже, ситуація може «вяснитися» тоді, коли дана посуха знищить більше збіжжя. Тоді уряд зможе, як це зробив колишній Джон МакФарленд, назвати ситуацію «божим нещастям» і під кришкою цієї фрази знова кинути фармерів на ласку спекулянтів на збіжжєвій біржі.

А що уряд якраз думає це зробити і опісля сказати, що це зроблено «для користі фармерів», «Файненшіал Пост» з цим зовсім не криється. Ось що він каже: «З точки погляду пшеничного ринку існує опиня, що надробити для нового врожаю, не відмовитися встановити будьяку гарантію

ціни, застерігаючи собі право зробити це тоді, коли такого кроку вимагатимуть дальші події. Існує широке переконання, що коли б уряд зробив подібну заяву й беручи на увагу те, що пшенична рада вже заявила, що вона зменшила пшеничні запаси до відносно малої кількості, можна було б тоді сподіватися великого піднесення цін на пшеницю».

Але в минулому фармери переконалися не раз, що таке піднесення цін заступає звичайно тоді, коли вони заповнознять свої шпикери й віддають свою пшеницю спекулянтам за низькі ціни. Тоді спекулянти раптово підносять ціни на пшеницю, а капіталістична преса кричить на ціле горло, що пшеничне положення змінилось на гірше.

Тішучи про мітинг членів домінального кабінету з представниками пшеничних пулів, «Файненшіал Пост» каже, що хоч пулові представники не дають урядові дефінітивних рекомендацій, їхній погляд зводиться до того, що мінімальна ціна на пшеницю повинна бути \$1.10 за бушель. Але делегація не дістала жодної сатисфакції від міністрів. Коли вона домогалася мінімальної ціни на грубе зерно, то «кабінет тільки вислухав її пропозиції, але відмовився зробити в цій справі щось більше».

Предсказуючи, що домінальний уряд може положити кінець пшеничним пулам, «Файненшіал Пост» каже:

«Чого можна сподіватися в наступних трьох місяцях, це того, що надлишка канадської пшениці може бути вповні ліквідована, а пшенична рада буде затримана лише у формі тіні, якщо вона взагалі буде затримана, і тоді повернеться старий лад вільної торгівлі пшениці».

І все це робиться тоді, коли неповні десять місяців тому, Мекензі Кінг присягався на чім світ стоїть, що доложити всім своїм сил, щоб допомогти фармерам. Тепер він «поможе» їм в той спосіб, що віддасть їх на поталу спекулянтам на збіжжєвій біржі.

Польські газети повідомляють, що у Львові арештовано «успішного діяча» Францішка Спінетера, директора Центральної ремісничої каси, якогось оскаржено в розтраті 100 тисяч злотих.

РАДЯНСЬКІ ЛІТУНИ В ОДНОМОТОРОВОМУ АЕРОПЛАНИ НАД ЗАМЕРЗЛИМИ ТУНДРАМИ

Москва, 22 липня. — Два радянські літун Байдуков і Чкалов швидко наближаються до Петропавловська на Камчатці в своїй одномоторовому аероплані. Їх шлях веде понад замерзлі тундри радянської далекої півночі.

Байдуков і Чкалов летять в аероплані збудованому в Радянському Союзі і зближаються до кінця своєї небезпечної 7,000-мильової подорожі. Вони вийшли з Москви в понеділок і без перестанку летять прямо до Чіти.

Іосиф Сталін, В. Молотов і Г. Орджонікідзе вислали літунам денешню по радіо. Денешня говорить: «Уся країна сідає за вашим польотом. Ваша перемога буде перемогою нашої радянської країни. Ми бажаємо вам успіху. Ми міцно тиснемо ваші руки».

В четвертій годині після полудня отримано графічну денешню підписану Байдуковим, який говорить про труднощі, що їх зазнали літуні раніше того дня. В годині 12.42 аероплан перелетів понад ріку Лена на висоті 14,400 футів. «Велика еквілібрність енергії була потрібна сьогодні в боротьбі з арктиком — говорить пілот Байдуков. Творення льоду на крилах спричинило витрату часу і газоліну в подорожі».

Полські газети повідомляють, що у Львові арештовано «успішного діяча» Францішка Спінетера, директора Центральної ремісничої каси, якогось оскаржено в розтраті 100 тисяч злотих.

БАРНЕС КИНУВ ВИЗОВ СВОЇЙ ПАРТІ

Едмонтон, Альта., 23 липня. — Орис Л. Керней, голова Едмонтонської центральної ради соціал-кредитивної групи, зробив заяву, що Барнес суспендовано з партії тому два місяці назад.

Барнес зробив визов албертійському урядові, щоб перебував його усунути з парламенту на підставі закону про відкликання посла, який ухвалено на останній сесії албертійського парламенту. «Хай вони виробляють правдивість закону про відкликання», сказав Барнес.

ПРОМОВА МАКСИМА ЛІТВИНОВА НА КОНФЕРЕНЦІЇ В МОНТРО

В місті Монтро, в Швейцарії, відбулася в місяці червні конференція представників держав, що підписали конвенцію в 1923 році щодо береження прав на протоки біля Туреччини. На конференції виступали представники з промовами. Між іншими представник Туреччини Теффік Рüşто Арас, який вказав, що це питання стосується суверенітету Туреччини і Туреччина буде співпрацювати з другими миролюбними державами.

Румунський міністр закордонних справ Тітулеску заявив, що все, що зачіпає інтереси Туреччини, зачіпає також інтереси Румунії. Він сказав: «Якщо протоки — серце Туреччини, то для Румунії вони — легені».

Говорили також представники Великої Британії й Франції. Від імені Франції виступив народний комісар закордонних справ РСФСР, товариш Максим Літвінов.

«Радянський уряд», — сказав Літвінов, — негайно відгукнувся на ноту турецького уряду від 11 квітня, яка містила пропозицію переглянути лозанську конвенцію про протоки. І в своїй ноті-відповіді від 18 квітня він висловив «готовність взяти участь у переговорах про проведення реконструкції протоку, відповідно до інтересів безпечної Туреччини й забезпечення миру та спокою в цій зоні». Радянський уряд представлений тут сьогодні не тільки як учасник лозанської конференції 1923 року, але й як одна з чорноморських держав, інтереси яких безпосередньо зв'язані з тим або іншим розв'язанням питання про протоки. До цього треба додати спеціальні інтереси Радянського Союзу, які виходять з його географічного становища, окремими морями, що омивають

його. Якщо, за образних виразом п. Тітулеску, протоки є серце Туреччини і легені Румунії, то для Радянського Союзу вони є життєвий нерв, який з'єднує різні частини його тіла. З задоволенням відзначаю, що і решта учасників лозанської конференції прийняли пропозицію Турецької республіки, тим самим визнавши справедливість і вчасність перегляду лозанської конвенції.

Лозанська конференція відбулася тоді, коли в міжнародному становищі цілком царував хаос, викликаний світовою війною, коли європейські держави в політичному відношенні тільки почали перебудовуватися, напирям і цілі їх зовнішньої політики ще не визначились і в деяких випадках про них існували навіть неправдиві уявлення. Сильний був тоді націоналістичний рух з його ілюзією в тому, що світова війна була останньою війною. Жодний уряд не наважився тоді виступити відверто з пропозицією агресії, імперіалістичної експансії і глорифікацією війни.

13 років, що минули від того часу, внесли щодо цього величезні зміни. Могутній націоналістичний потік змінився в своєму обсягу і розбився на окремі дрібні слабкі струмочки. Міжнародні суперечності знову назвичайно загострилися, і ті сили, які від середніх віків до найновішого часу, аж до світової війни, штовхали народи на криваві євгеники, в деяких країнах знову чванливо піднесли голову і відверто, без усякого сорому не тільки проповідують, але й готують війни. Не обійшлося навіть і без самих воєн. З другого боку, за минулі роки змінився й світовий економічний стан, який може всіх країн. Можна тепер сказати, що економічно

зати, які з них прагнуть до забезпечення миру в тій або іншій мірі і які — навпаки — всю свою політику будують на порушенні його.

Неможливо не вважати на всі ці зміни і нові фактори при розв'язанні проблеми, яка стоїть перед нами на цій конференції. При цьому ми особливо повинні вважати на те, що Турецька республіка за час, який відділяє нас від лозанської конференції, дала досить переконливі докази своєї миролюбності.

Миролюбно настроєна Туреччина повинна бути, на мій погляд вирішальним міркуванням у нашому ставленні до її необмеженого права захисту її власної території. Право на захист не можна розглядати абстрактно. Це право повинно бути погоджене з загальними інтересами миру. Зовсім інше ставлення потрібне до цього права, коли є доборобство щодо світового використання цього права для порушення інтересів інших країн і в цілях агресії.

Те саме можна сказати про перегляд договорів. Одне ставлення до нього, коли цей перегляд цілком укладається в рамки бережливості, а тим більше зміцнення миру, інше ставлення, коли реалізація його може викликати політичні пертурбації, порушити міжнародну спокій і мир або призвести до насильницького порушення інтересів інших держав. Отже, мені уявляється, що питання про перегляд лозанської конвенції може при добромужжя всіх миролюбних учасників конвенції бути розв'язане з задоволенням справедливих вимог Туреччини, з додержанням інтересів усіх чорноморських держав, а також інтересів зміцнення й забезпечення миру в басейні Чорного мо-

ПРОМОВА ЗА ВІДІРВАННЯ ПІС РИВЕРУ ВІД АЛБЕРТИ

З Піс Ривер, Альта., доносять, що там шириться рух за відірванням цілої пісриверської території від провінції Алберти. На чолі цього руху стоять адвокати й бізнесмени, які кажуть, що Піс Ривер повинен мати автономію. Але пропонується чимале автономія виглядає на диктатуру кількох осіб. Вони кажуть, що Піс Ривер повинна віддати генеральна рада з п'ятих осіб, яка полагодувала б всякі справи відносно тієї території директно з домінальним урядом. Кожного року мешканці Піс Риверу вибирали б одного нового члена генеральної ради.

На мітингу, що відбувся 20 липня в містечку Піс Ривер, вибраний комітет з п'ятих осіб, який має збирати підписи на петицію за відірванням Піс Риверу від провінції Алберти. Коли на 42,000 імен, які є на виборчій листі Піс Риверу, підпише петицію 32,000 осіб, тоді комітет предложить її провінціальному урядові для акції.

Головними промовцями на виступі згаданого мітингу були адвокат В.М. Ігер з Гренді Прейрі, і місцевий видавець газети С.В. Федерик. Для своєї пропаганди за відірванням Піс Риверу від Алберти, промовці використовували теперішнє положення пісриверського населення, особливо дуже незадовільний стан транспортної й комунікацій. Адвокат Ігер сказав, що Піс Ривер не може дочекатися довгобачинного виходу (дороги) до побережжя Тихого океану, штурванних доріг, публичних будинків і уміркованих фрейтових оплат.

Л.С. Портеос, багатий бізнесмен з Гренді Прейрі, будучи на шлях в Едмонтон, заявив, що «народові на півночі вже досить того, як подає газета «Асакі» утискове міністерство освіти усунуло за 7 місяців (від жовтня минулого року до травня цього року) з різних шкіл понад 617 студентів за «підліт переконаними». Газета зазначає, що згідно з існуючим правилом, студент може повернутися назад до школи, коли відкажуться від «літвих переконань». Та з цього скористало лише 13 студентів, а інші відмовилися змінити свої переконання».

тракування, яке він мав досі. Він сказав, що зараз в Піс Ривер роблять приготування, щоб наступної осені перевести голосування за відірванням, та що цей рух стає з кожним днем більш популярним між мешканцями Піс Риверу. Портеос сказав, що мешканцям Піс Риверу обцяно все, але вони все ще такі чекають на вихід до тихо-океанського побережжя і на добрі дороги в середині самого Піс Риверу. «Навіть Етіопія має ліпші дороги, як ми маємо, і наша терпеливість вичерпалася» сказав Портеос.

Все те, що говорить цей комітет про положення населення в Піс Ривері відносно комунікацій і транспорту може бути і на ділі правдою. Але виходу з цього положення, на нашу думку, не треба шукати в «автономії» Піс Риверу, прикрійти диктатурою якоїсь там генеральної ради з п'ятих бізнесменів, але в будувати масового руху і масової боротьби трудящих пісриверської території за всі ті об'явки, які домінальний і провінціальный уряд поробили їм, коли вони поселилися на землях далекого Піс Риверу. Об'єднаною боротьбою проти капіталістичного класу можуть добитися і дібуться кращого життя не лише жителі Піс Риверу, але й трудящий народ цілої Канади.

В ЯПОНІ ВИКИДАЮТЬ ЗІ ШКІЛ СТУДЕНТІВ ЛІВІХ ПАРТІЙ

Як подає газета «Асакі» утискове міністерство освіти усунуло за 7 місяців (від жовтня минулого року до травня цього року) з різних шкіл понад 617 студентів за «підліт переконаними». Газета зазначає, що згідно з існуючим правилом, студент може повернутися назад до школи, коли відкажуться від «літвих переконань». Та з цього скористало лише 13 студентів, а інші відмовилися змінити свої переконання».

ДВА ОРГАНІЗАТОРИ ВИХОДЯТЬ НА ОБ'ЇЗДКУ В ПІС РИВЕР

На численні домагання, і. і. Серєда, бувшии провінційо-нальний секретар Ліги Фармерської Єдності в Алберті вийде на об'їздку до Піс Ривер і відвідає шижке подані місцевості. Леслі Гобіне, один з головних будівників об'єданого народного руху в Алберті, так само промовлятиме на цих мітингах.

На цих мітингах промовці будуть говорити на тему: "Де йде покуппа сила народу?" і "Чому комуністична партія підтримує соціал-кредитовний рух в Алберті?". Темі є дуже цікаві, особливо тепер, коли роса майже ні одного дня, щоб від фармерів не відбирано машинерію, коли град знищує великі простори засівів в Алберті, коли вигляди на майбутнє є дуже чорні. Мусить бути якийсь спосіб, щоб цьому всьому зарадити.

Всі групи, організації і неорганізовані фармерів запрошують сердечні прийми на публічні мітинги, на яких проблеми будуть обговорювані. Чи не можна знайти якогось способу, який допоможе всі теперішні організовані групи на фармах можуть прийми до спільної згоди, щоб поліпшити наше економічне положення? Розуміється, що всі ми готові зійтись і тягнути за наш кінець проти фінансистів, які тягнуть за свій кінець мотуза і у свій бік. Передпскутуймо це на мітингах.

Мусить бути якась причина, чому від фармерів відбирається машинерію в теперішній порі року. Компанії фармерської машинерії завжди зацікавлені в тому, щоб позбутись машинерії, а не відбирати її назад. Цього року є на це лише одна причина: чим більше компанії фармерської машинерії і моргеджові компанії будуть натискати на фармерів і губити їх, тим більше невдоволення буде між фармерами. Такий стан може викликати невдоволення серед фармерів до теперішнього албертійського уряду і вгнати клин між них. Це у свою чергу може викликати хаотичне положення і кризу, які примусять уряд зрезигнувати. І цього власне фінансисті хочуть. Коли серед цього невдоволення і кризи албертійський уряд зрезигнує, тоді буде добра нагода встановити уряд, який буде урядувати при допомозі комісії. За таким урядом вже від довшого часу активно працює містер Доггей, консервативний провідник в Алберті, як також ліберальні політики.

Ніхто не може заперечити факту, що містер Магор, "фінансовий лікар" Ньюфандленд,

був причиною встановлення в тій країні комісійного уряду, який забрав місце демократичного парламенту. Великі фінансисти докладають старань, щоб таке саме завести в Алберті. Через Магора вони наложили нові податки на населення Алберті. Вони відмовилися позичити Алберті грошей. Вони відмовилися прийняти "скрип". Тепер вони хочуть притиснути фармерів і робітників так здорово, щоб фармерів і робітників примусили уряд зрезигнувати і таким чином дати нагоду фінансистам встановити фінансову диктатуру в Алберті.

Промовці з охотою відповідатимуть на різні питання. Отже приходьте на мітинг з головними питаннями, бо робітники промовці дуже рідко заїжджають на фарми. Поможіть промовцям в їхній об'їзді.

Початок всіх мітингів в 8 годині вечора. Мітинги відбуваються в таких місцевостях: КЛАЙД, в четвер, 6 серпня. СМІТ, в суботу, 8 серпня. ГАЙ ПРЕЙРІ, в понеділок, 10 серпня.

ФАЛГЕР, в четвер, 13 серпня. КОЛП, в суботу, 15 серпня. ДЕДВУД, в понеділок, 17 серпня.

ГВАЙТЛО, в середу, 19 серпня. ФЕЙРВЮ, в четвер, 20 серпня.

Слідить в пресі за дальшими проголошеннями мітингів.

НЕ ТРЕБА БУТИ БАЙДУЖНИМ ДО ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВ

Спенден, Алта. — Наша організація ТУРФДім за час свого існування освідомила багато фармерів і робітників. Її треба завалячувати, що вона, з людей невідомих і неграмотних, зробила людей грамотними та свідомими своїх класових інтересів. На жаль, є ще у наших відділах члени, які цілими роками стоять в організації, але небагато навчилися в ній. Це відноситься найбільше до таких членів, які завжди говорять, що вони все знають, що вони непоміжні і що їм вчитися не треба.

В багатьох випадках такі члени, замість вчитися, заводять різні сплетні, чим немало шкодять розвиткові організації.

Жалко стає коли подумати, що такі члени багато разів слухали різних промовців, чули читання об'їзників, лекцій і т.п., але з того з'ясується дуже мало навчилися. Тепер також пишеться багато голловно про будучність об'єданого фронту, однак все це таких членів не цікавить.

Організація повинна заставити своїх членів цікавитися організаційними справами.

Член організації.

Члени уряду і партії взяли участь в похоронах Максима Горького. На ілюстрації: нести гроб з погребом спаленого тіла М. Горького (зліва на право): А. А. Жданов, Г. Дімітров, В. Молотов, Й. Сталін і Г. Г. Ягода.

Про деякі успіхи й недостачі в нашому відділі

Гайленд Парк, Алта. — Це свято прийшло до нас багато товаришів, товаришок і наших симпатиків з Гайнскрік. Того дня наш будинок не міг помістити всіх учасників свята. Товариші й товаришки з Гайнскрік щиро працювали й допомогли нам дуже багато в листопадовій кампанії для здобуття квоти. За це їм належить від нас товариська подяка. Адептам преском заведбав написати про це до преси й як тепер про це згадую, бо мене запитували з Гайнскрік, чому ми не подали в пресі імена жертводавців і тих, що заїмалися збіркою грошей.

Під час травневої прескампанії цього року наш преском працював добре й подав свій звіт до нашої преси. Але я думаю, що деякі товариші будуть червоніти, що між ними, які причинилися своєю працею й центами для зміцнення нашої преси, не буде їх імені. Деякі з них не є навіть її передлатниками. Я можу сказати, що як би в нас усі члени щиро працювали в кампанії, то ми завжди можемо перевиконати свою квоту вдвоє.

Наша преса є нашим найбільшим учителем, який вказує нам шлях до кращого життя і вчить нас, як і що нам треба робити, аби скинути з себе капіталістичне ярмо. Тому ми

мусимо цінити її понад все й працювати для забезпечення її існування. Я сам бачив, як в Польщі шість людей склалися на одну робітничеселянську газету, щоб не бути без неї. В Польщі за один день роботи можна дістати 60 грошів, а газета коштує 6 золотих на рік. Кожний дасть по одному золотому і таки читають свою газету.

В Канаді "Фармерське Життя" коштує два долари на рік. Значить, тут треба віддати дві дні праці, аби можна було заплатити за цілий рік. За два долари можна дуже багато навчитися з "Фарм. Життя".

В нашій відповіді я нічого не зрозумів, — відповідаю я цьому сторників.

— Коли ви цього питання не розумієте, то виходить, що ви нічого не читаєте, — відповідає мені сторник. Бо як би ви читали, то знали б, що сталося в Австралії, Німеччині, ба навіть і в Росії.

Я відпові йому, що може не читав про все те, що відбувалося в різних країнах, але я знаю, що інфляція не заводять тоді, коли в країні добре, але тоді, коли настане криза і уряд не може збалансувати свого бюджету, бо криза зменшила його прибутки. Тоді уряд мусить затягати позички в капіталістів на високий процент й оподатковує населення, щоб мати гроші на сплату процентів, бо істинні нема зідки віддати, її треба завжди відновлювати, коли прийде час платити рату, і так ці роками капіталістичні уряди сплачують самі проценти, на які це через "Фарм. Життя". Думаю, йде не раз половину бюджетів, а довг стоїть собі на місці.

Я ще згадав цьому сторників, що теперішня криза загнала в ряди безробітних багато фармерів і

мусимо цінити її понад все й працювати для забезпечення її існування. Я сам бачив, як в Польщі шість людей склалися на одну робітничеселянську газету, щоб не бути без неї. В Польщі за один день роботи можна дістати 60 грошів, а газета коштує 6 золотих на рік. Кожний дасть по одному золотому і таки читають свою газету.

В Канаді "Фармерське Життя" коштує два долари на рік. Значить, тут треба віддати дві дні праці, аби можна було заплатити за цілий рік. За два долари можна дуже багато навчитися з "Фарм. Життя".

В нашій відповіді я нічого не зрозумів, — відповідаю я цьому сторників.

— Коли ви цього питання не розумієте, то виходить, що ви нічого не читаєте, — відповідає мені сторник. Бо як би ви читали, то знали б, що сталося в Австралії, Німеччині, ба навіть і в Росії.

Я відпові йому, що може не читав про все те, що відбувалося в різних країнах, але я знаю, що інфляція не заводять тоді, коли в країні добре, але тоді, коли настане криза і уряд не може збалансувати свого бюджету, бо криза зменшила його прибутки. Тоді уряд мусить затягати позички в капіталістів на високий процент й оподатковує населення, щоб мати гроші на сплату процентів, бо істинні нема зідки віддати, її треба завжди відновлювати, коли прийде час платити рату, і так ці роками капіталістичні уряди сплачують самі проценти, на які це через "Фарм. Життя". Думаю, йде не раз половину бюджетів, а довг стоїть собі на місці.

Я ще згадав цьому сторників, що теперішня криза загнала в ряди безробітних багато фармерів і

ТРЕБА НАЛАДНАТИ ПРАЦЮ В НАШІЙ ВІДДІЛІ ТОДОВИРНАЗУ

Кеніон, Б. К. — 21 червня загостив до нас в нашому родинному товаристві Кеніон з Саскешевену. Найстарша дівчина була мати около 16 років життя, а наймолодшому хлопцю буде около 7 років. Ціла родина складається з шостоеро дітей, батька і матері, разом вісім осіб. Вона була в дорозі до Окленген Велей, де думає замешкати.

22 червня ця родина відіграла представлення в хаті тої Василі Гук. Представлення було в англійській мові і називалося "Гвін". Нова дівчинка тим, що в цьому брали участь всі члени родини тов. Кеніма від найменшого до найменшого. Тов. Кенім поїхав по сусідах і дав їм знати, щоб прийшли на представлення. На представлення було около 50 людей не лише українців, але й інших народностей.

Наші симпатичні іхали на представлення по 5 миль, але не прийшли на нього деякі наші члени, яким було дуже близько. Після представлення відбувся мітинг, але про нього я не хочу широко розписуватися, бо на цій мітингу прийшло до сварки. Сузно писати про це, але треба писати і апелювати до товаришів і товаришок, що тепер не час на сварки і плітки.

Від трьох років існує в нас відділ ТОДОВИРНАЗУ, але праця спадає на чотири товаришки й два товариші, хоч всіх членів є 19. Правда, деякі товариші не можуть брати активної участі в організаційній праці, бо одні з них роблять, а інші шукають за роботою, щоб заробити на кусок хліба. Але я говорю про тих, які є вдома і не хочуть працювати в організації.

Від трьох років існує в нас відділ ТОДОВИРНАЗУ, але праця спадає на чотири товаришки й два товариші, хоч всіх членів є 19. Правда, деякі товариші не можуть брати активної участі в організаційній праці, бо одні з них роблять, а інші шукають за роботою, щоб заробити на кусок хліба. Але я говорю про тих, які є вдома і не хочуть працювати в організації.

Від трьох років існує в нас відділ ТОДОВИРНАЗУ, але праця спадає на чотири товаришки й два товариші, хоч всіх членів є 19. Правда, деякі товариші не можуть брати активної участі в організаційній праці, бо одні з них роблять, а інші шукають за роботою, щоб заробити на кусок хліба. Але я говорю про тих, які є вдома і не хочуть працювати в організації.

Від трьох років існує в нас відділ ТОДОВИРНАЗУ, але праця спадає на чотири товаришки й два товариші, хоч всіх членів є 19. Правда, деякі товариші не можуть брати активної участі в організаційній праці, бо одні з них роблять, а інші шукають за роботою, щоб заробити на кусок хліба. Але я говорю про тих, які є вдома і не хочуть працювати в організації.

Від трьох років існує в нас відділ ТОДОВИРНАЗУ, але праця спадає на чотири товаришки й два товариші, хоч всіх членів є 19. Правда, деякі товариші не можуть брати активної участі в організаційній праці, бо одні з них роблять, а інші шукають за роботою, щоб заробити на кусок хліба. Але я говорю про тих, які є вдома і не хочуть працювати в організації.

Від трьох років існує в нас відділ ТОДОВИРНАЗУ, але праця спадає на чотири товаришки й два товариші, хоч всіх членів є 19. Правда, деякі товариші не можуть брати активної участі в організаційній праці, бо одні з них роблять, а інші шукають за роботою, щоб заробити на кусок хліба. Але я говорю про тих, які є вдома і не хочуть працювати в організації.

то всю роботу звалено на дві товаришки, а опісля ще й нарікання були, що ці товаришки не виявлялись добре. Я кажу, що всім нам треба приходити на місячні збори, всім нам треба планувати працю на кожний місяць і всім нам треба її планувати виконувати, а не спускати на одиниці.

Кожний з нас в Кеніоні потребує одержати освіту для своєї родини й ми чомусь не хочемо заставлятися над гиз, що приїде зима і наші діти будуть мерзнути й ходити до школи наїм оцянени, або треба їм буде сидіти вдома, бо такі зонсім не зможемо ходити до школи. Ми можемо цьому зарадити, коли в нас не буде непорозумінь і коли ми всі організуємо акцією, єдиним фронтом будемо боритися за хліб і одежу для наших родин. Ми мусимо організувати єдиний фронт, щоб штурмувати собі кращий режіф й ставити сильний опір небезпечній новій імперіалістичній війні й фашинізмові.

Василь Гук.

Читайте і поширюйте між своїми сусідами "Фарм. Життя"

УКРАЇНСЬКИЙ СТОРНИК ХВАЛИТЬ КРИВАВОГО ГІТЛЕРА

Смокі Лейк, Алта. — Ділаєсь робітників, які передтим платили не 3 липня ц.р. Падає великий дощ і нас цілком скрилися під одним сторном, щоб не змокнути. Стоїмо і говоримо, що мабуть не буде успіху з фільмою "Снайпер", яка того вечора мала висвітлюватися в місцевім Народнім Домі, бо хто схоже прийти в такий великий дощ. Але по якійсь часі ми побачили, як по вулицях містечка ходили фармери, які йшли по кілька миль в дощ, щоб подивитися на фільму, про яку всі тут говорили кілька днів наперед.

Пристає до нас один місцевий сторник і каже, що гарний дощ паде та що аж цього року фармери скористають багато, якщо не буде морозу. Я відпові йому, що як буде добрий врожай, то не буде добрих цін і фармери не будуть мати великої користі із своєї праці, бо може статися таке, як було в 1932 році. Того року фармери намолотили досить збіжжя, але що вони скористали з нього, коли довелося продавати перший номер пшениці по 22 п. буншель.

Тоді сторник почав говорити, що було б дуже добре, як би канадський уряд здогадався був ще перед цією кризою завести інфляцію грошей, говорив він, була б помогла фармерам сплатити довги, а з другого боку, як би канадські гроші були танші, тоді різні країни були б закупили більше канадської пшениці і сьогодні не було б тієї надвизки, яку так тяжко прозати.

Я запитав цього сторника чи може він пояснити, що примусує країну заводити інфляцію в себе. Дістаю "відповідь", що це справа уряду, який дає її під голосування послів. Коли прийде послів заставляється за інфляцією, тоді уряд ухвалює відповідний закон і на цьому кінець.

З вашої відповіді я нічого не зрозумів, — відповідаю я цьому сторників.

— Коли ви цього питання не розумієте, то виходить, що ви нічого не читаєте, — відповідає мені сторник. Бо як би ви читали, то знали б, що сталося в Австралії, Німеччині, ба навіть і в Росії.

Я відпові йому, що може не читав про все те, що відбувалося в різних країнах, але я знаю, що інфляція не заводять тоді, коли в країні добре, але тоді, коли настане криза і уряд не може збалансувати свого бюджету, бо криза зменшила його прибутки. Тоді уряд мусить затягати позички в капіталістів на високий процент й оподатковує населення, щоб мати гроші на сплату процентів, бо істинні нема зідки віддати, її треба завжди відновлювати, коли прийде час платити рату, і так ці роками капіталістичні уряди сплачують самі проценти, на які це через "Фарм. Життя". Думаю, йде не раз половину бюджетів, а довг стоїть собі на місці.

Я ще згадав цьому сторників, що теперішня криза загнала в ряди безробітних багато фармерів і

Ділаєсь робітників, які передтим платили не 3 липня ц.р. Падає великий дощ і нас цілком скрилися під одним сторном, щоб не змокнути. Стоїмо і говоримо, що мабуть не буде успіху з фільмою "Снайпер", яка того вечора мала висвітлюватися в місцевім Народнім Домі, бо хто схоже прийти в такий великий дощ. Але по якійсь часі ми побачили, як по вулицях містечка ходили фармери, які йшли по кілька миль в дощ, щоб подивитися на фільму, про яку всі тут говорили кілька днів наперед.

Мій сторник каже, що гарний дощ паде та що аж цього року фармери скористають багато, якщо не буде морозу. Я відпові йому, що як буде добрий врожай, то не буде добрих цін і фармери не будуть мати великої користі із своєї праці, бо може статися таке, як було в 1932 році. Того року фармери намолотили досить збіжжя, але що вони скористали з нього, коли довелося продавати перший номер пшениці по 22 п. буншель.

Тоді сторник почав говорити, що було б дуже добре, як би канадський уряд здогадався був ще перед цією кризою завести інфляцію грошей, говорив він, була б помогла фармерам сплатити довги, а з другого боку, як би канадські гроші були танші, тоді різні країни були б закупили більше канадської пшениці і сьогодні не було б тієї надвизки, яку так тяжко прозати.

Я запитав цього сторника чи може він пояснити, що примусує країну заводити інфляцію в себе. Дістаю "відповідь", що це справа уряду, який дає її під голосування послів. Коли прийде послів заставляється за інфляцією, тоді уряд ухвалює відповідний закон і на цьому кінець.

З вашої відповіді я нічого не зрозумів, — відповідаю я цьому сторників.

— Коли ви цього питання не розумієте, то виходить, що ви нічого не читаєте, — відповідає мені сторник. Бо як би ви читали, то знали б, що сталося в Австралії, Німеччині, ба навіть і в Росії.

Я відпові йому, що може не читав про все те, що відбувалося в різних країнах, але я знаю, що інфляція не заводять тоді, коли в країні добре, але тоді, коли настане криза і уряд не може збалансувати свого бюджету, бо криза зменшила його прибутки. Тоді уряд мусить затягати позички в капіталістів на високий процент й оподатковує населення, щоб мати гроші на сплату процентів, бо істинні нема зідки віддати, її треба завжди відновлювати, коли прийде час платити рату, і так ці роками капіталістичні уряди сплачують самі проценти, на які це через "Фарм. Життя". Думаю, йде не раз половину бюджетів, а довг стоїть собі на місці.

Я ще згадав цьому сторників, що теперішня криза загнала в ряди безробітних багато фармерів і

Але, якщо цей сторник думає, що він дуже багато знає про інфляцію і може дати лекцію по цій питанні, або виступити на публічні дебати, то я, який по словам сторника не розумію цього питання, готов з ним дебатувати. Якщо він не може дістати на дебати Народного Дому в Смокі Лейк, то хай запровадить мене про це через "Фарм. Життя", а я поставлюся до цієї Фармерського Дому в Макан і повідомлю його про це через "Фарм. Життя". Думаю, йде не раз половину бюджетів, а довг стоїть собі на місці.

Я ще згадав цьому сторників, що теперішня криза загнала в ряди безробітних багато фармерів і

Знайомий.

В Калівені, Огайо, відбулася петиція комітету партії Тампсента, яка обіймає по \$200 місячної пенсії, трохі більше, як прем'єр Албертарт обіймає промовцями Алберті. Один промовці на цій комітетній об'їзді в Редфорд-Парку Ред-мента, інші члени його критикували "Фарм. Життя" (зліва) і Мре. Джек Кінг, обидва з Саскешевену, так перетинали об'їзду Тампсента пенсії, що коли один і другий промовці говорили, то вони не могли преставити кричати.

Б. Л. Бейкот (зліва) має довгу білу бороду, але він обсязку інженера на залізничній Виллоу Централ Рейлвей. Бейкот має 72 р. і через 67 р. виконує роботу інженера.

НЕМА ГРОШЕЙ НА ДОРОГИ, БО ТРЕБА ТХ НА ПІДГОТОВКУ ДО ВІЙНИ

Прествил, Алта. — Капіталістичні агенти і капіталістична преса цілими роками захвалювала околицю Піс Ривер. Вони захвалювали гарну природу і надзвичайно врожайну землю і раднили фермерам та робітникам брати гомстеди в Піс Ривері, або накупувати якомога більше землі.

Повоєнних імігрантів, які приїздили із старого краю до Вінніпегу, цілими роками завозили сюди в ліси і горишли їм, що за кілька років вони поробляться великими багачами на такій врожайній землі.

Крім повоєнних імігрантів канадські фермери в різних місцевостях продавали свої фарми і їхні ділянки Піс Ривер шукати тогочасного щастя. Таким чином в Піс Ривері постали великі колонії українських поселенців, яких заманили сюди дуже часто такі "раді" українські агенти, що робили з цього несогірний бізнес.

З другого боку канадський уряд обіцяв, що побудує дороги в Піс Ривері так скоро, як лише поселиться там більше число фермерів. Але своєї обіцянки уряд не виконав і, як видно, виконати не думає. Тутешні фермери не мають відповідних грошей, щоб іти від 30 до 40 миль піхотою до мі-

ста, бо не можуть переїхати кінцями по мочарах і великих потоках. Тепер фермери Піс Риверу переконалися, що уряд задурив їх, аби тільки заселити ними пісриверські пуші. Коли вони домагаються від уряду дорог, то уряд завжди каже, що нема грошей. В той сам час канадський уряд витрачає мільйони доларів річковою військовою підготовкою. Шкоди кінцями наших сніди на гарматне м'ясо. Як би так сьогодні вибухла нова війна, то канадський уряд мав би подостатком грошей на величезні воєнні видатки.

Чому воно так, що канадський уряд "не має" грошей на дороги в Піс Ривер, які він обіцяв, а має подостатком грошей на воєнні приготування? А тому, що це капіталістичний уряд і робить те, що йому капіталісти диктують. А капіталісти диктують йому приготуватися до нової війни, бо на війні вони роблять шалені гроші. Що їм там якісь фермери в Піс Ривері! Хай топляться в болотах і мочарах.

Який вихід з цього положення? Творити єдиний фронт і боротися не лиш за відповідні дороги, але й проти воєнної небезпеки і фашизму.

Я. Сенюта.

Говорючий Том Беррі з Норт Дакоти (в білій сорочці) вітається з Рексфордом Тугвелом (зправа) з Бисмарк, який приїхав студіювати посушливе положення в штаті Норт Дакоти. Тугвел сказав, що федеральний уряд переселить тисячі фермерських родин з посушливих скеліць.

МАСОВОЮ МОБІЛІЗАЦІЄЮ ФАРМЕРИ ДОБИЛИСЬ ПРИВЕРНЕННЯ РЕЛІФУ

Нестов, Алта. — В нашій місцевості багато фермерських родин буквально голодують. Зимою вони діставали мізерний реліф, а який треба було зводити варту боротьбу. Коли ж прийшла весна, реліфні урядники зовсім зірвали реліф і фермери знов опинилися перед маревом голоду. Зриваючи реліф, реліфні урядники думали мабуть, що фермери можуть іти на зелену траву і пастися.

На оборону фермерів стала наша організація ТУРФДім, старанням якої проголошено масове віче в справі реліфу, яке мало відбуватися 19 липня. Віче заповідалося досить успішне і фермери чекали проголошеного дня, щоб прийти на віче, обговорити справу і виробити плани боротьби за привернення реліфу.

Коли ж появилася оголошення на віче, це затривожило реліфних урядників. Масове віче і організована боротьба за реліф була для тих панів небезпечною. З'явилися реліфні урядники з Едмонтону і з муніципалу Піброк, перели інвестицію і привернули фермерам реліф. Цим фермери, до певної міри, задоволилися.

Таким відносно легким способом фермери знов дістають реліф, але не всі фермери знають, що це сталося лише завдяки тому, що організація ТУРФДім, яка стоїть на сторожі інтересів трудящих мас, своєчасно зареагувала, мобілізувала фермерів до боротьби за привернення їм реліфу. Це, од-

нак, не означало, що діставши реліф, фермерам не треба було битися за масове віче. Є багато важливих справ, які доконче треба обговорити. Ми не помилимося, коли скажемо, що не треба фермерам радити так легко перемогти. Пануючий клас з розрахунком зробив цей крок, щоб перекопати, чи ми готові кожнораз боротися за свої інтереси.

Багато фермерів, які домагалися скликання віча, на віче не прийшли. Вони вдовольнилися маленьким. Помимо того віче відбулося, на якому вбрано делегацию, що має іти до муніципальних рад Піброк і Таватінов і предложити їм домагаання фермерів за підвижку платні за роботу на дорогах з 25 ц. до 35 ц. на годину. Крім того фермери домагаються, щоб за реліф відробляли не більше 30%, коли муніципальні ради примушують фермерів відробляти реліф на 100%. Такі домагаання фермерів предложить муніципальним радам фермерська делегация.

Це є слушні домагаання і всі фермери повинні боротися за їхнє здійснення. Настав час, коли фермери повинні творити єдиний фронт і спільно боротися за свої конечні життєві потреби.

9 серпня відбудеться масовий мітинг, на якому делегация здасть звіт, як прийняли її муніципальні ради в Піброк і Товатіно. Прийдіть всі на цей масовий мітинг.

М. Костюк.

Тисячі опечі й худоби злинули шічас посухи в степи в середньо-західних степах Спол. Держав. На картині 2,500 опечі переходять міста на річці Ко в Лоренс, Кентек, вивели на нові, зелені пасовища на піщаних.

ТИМ БАК ПРОМОВЛЯВ НА МАСОВІМ МІТИНГУ В БІГГАР, САСК.

Біггар, Саск. — Капіталістична криза, яка триває вже понад шість років, застала канадських фермерів і робітників не лише більше думати, але й боротися проти неї, щоб пануючий клас не завалював на їхні плечі всі тягарі кризи.

Особливо великий поступ вперед зробили канадські фермери, які перед приходом теперішньої кризи відставали від революційного руху. Тепер фермери цікавляться революційним рухом і говорять, що комуністична партія в Канаді є одинокою політичною партією, яка веде безкомпромисову боротьбу проти виснажувачого трудящого народу і творить теперішньої економічної кризи.

Фермери розуміють також, що для провадження цієї боротьби Тим Бак буде переїжджати через Саскечеван, то ми поставили до-

фондів. І тому тутешні члени Ліги Фермерської Єдності і Тодовирназу відіграли представлення, щоб зібрати пару центів і віддати комуністичній партії на зміцнення боротьби проти експлуататорів.

Наші члени і симпатичні стараються поширити в містечку Біггар робітничу боюву пресу і літературу. Ми поширювали англійський робітничий часопис "Воркер" і журнал "Совет Рашія Тулей". Ми отримували по три копії кожного видання "Воркера" і по 6 копій кожного видання "Совет Рашія Тулей". Зараз ми маємо колекцію, яку продає в Біггар по 100 копій "Віклі Клеріон" і по 25 примірників "Ді Адвокейт".

Коли ми довідалися, що тов. Бак буде переїжджати через Саскечеван, то ми поставили до-

ТРЕБА ОБОВ'ЯЗКОВО НАЛАДНАТИ ПРАЦЮ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Гайленд Парк, Алта. — Старанням відділу ТУРФДім відбувся в нас пікнік на 11 липня. Правда, на пікніку було менше публіки, як ми сподівалися, але члени прийшли всі, бо вони розуміють, в яку користь влаштується пікніки.

Успіх в фармах є майже одиначкою розривкою в літню пору. В місті пікніки відбуваються кожної неділі, коли приїде літня пора, а на фармах раз на цілий рік. І тільки на пікніку фермери можуть по товаришески забавитися і розвеселитися.

Після пікніку мало відбулися представлення, але не відбулося з тієї причини, що чотири молоді аматори, які належать до організації, відмовилися брати участь в представленні.

Тут хочу сказати, що від самого початку, коли в нас створено молодіжну організацію, ми майже нічого не зробили. Влаштували само підарнієство і на тому вся наша робота скінчилася. Ті члени, які тепер відмовилися грати представлення, говорили колись, що вони покажуть старшим товаришам, як треба працювати.

Старші члени говорили, що вони будуть раді, коли молоді товариші дадуть їм добрий приклад, як треба працювати в організації. Але тепер виїхали такі молоді члени, які зробили свій того поступу, як зробили старші товариші, яких вони перед тим критикували. Коли в нас організовано Лігу Комуністичної Молоді, то висловлює це 7 членів. І після цього всі ці члени розійшлися кожний в своє і тепер нема жодного члена по них.

Я є тієї думки, що нам треба було організувати пасажирів

відділі Секції Молоді ТУРФДім, щоб свої члени підтягнути на вищій рівні політичного знання і опісля створити з них відділ Ліги Комуністичної Молоді. Це далося бачити в самих початках, бо коли до нас приходила яка кореспонденція від центрального комітету ЛКМ, то ми її не розуміли, бо не було між нами таких, які розуміли б добре англійську мову. Був між нами лише один член, що вмів по англійськи читати писати, а решта навіть говорити по англійськи добре не вміє.

Молоді товариші мусять призначитися, що вони зробили не добре, коли відмовилися грати представлення. Тим вони дали злий приклад не лише старшим товаришам, яких вони збиралися вчити, як провадити організаційну працю, але й фермерській молоді, яка не є ще організована. Я вірю, що товариші до цієї помилки призначатися і постановлять собі твердо, щоб в майбутньому таких помилок не робити.

Після пікніку відбувся масовий мітинг, на якому промовіли говорили про значення ТУРФДім і всіх інших робітничо-фермерських організацій в Канаді, як також про воєнну небезпеку і загрозу фашизму. Про воєнну небезпеку об'єднаний фронт говорив тов. І. Ільчук, а про значення ТУРФДім і інших робітничо-фермерських організацій говорив тов. П. Воробець. Обидва промови закінчили присутніх неухватити до наших організацій й боротися за краще життя. Промови нагороджено ширими оплесками.

Пі час мітингу зареєстровано колекту, на покриття коштів канадського делегата на міжнародній конгрес молоді, що має відбутися в

маганія, щоб він промовляв на масовім мітингу в Біггар. Отримавши відповідь, що тов. Бак віддає нашу місцевість, ми влаштували дві вільні колекти, одну на збори членів, а другу під час представлення, щоб хоч частинно покрити кошти його подорожжі.

Поприрванням "Воркера" і "Совет Рашія Тулей" ми здобули собі симпатію не лиш між тутешніми фермерами, але й жителами містечка Біггар. Мейор міста Біггар згодився віддати нам безплатно міський парк на мітинги, на яким мав промовляти тов. Бак.

На мітингу тов. Бака було понад 200 осіб. Всі вони з великим зацікавленням слухали промови провідника канадського пролетаріату і незалежного фермерства. Тов. Бак заклинав присутніх організуватися й боротися проти наступу капіталістів на життєвий рівень трудящих, як також вказав на небезпеку нової війни і загрозу фашизму.

Вільної колекти на мітингу зібрано 10.69. **Більшовик.**

Женеви. На цю ціль зібрано \$2.45. По 10 ц. жертвували: І. Воробець, Ф. Шинкарук, П. Угрин, А. Бондарук, П. Лонгарт, І. Ільчук, С. Войтишин, І. Тиркус, Д. Угрин, П. Коваленко, М. Ворончак, Г. Кашуба, Ф. Воробець, П. Воробець, М. Боковий, З. Задерей, В. Василенюк, С. Ворончак, Л. Стоцький, М. Слизик, М. Фудик, Н. Задерей; по 5 ц.: Ф. Клец, Т. Лонгарт, М. Буковий, Ф. Бондарук, С. Федорук.

Фармкор ч. 2.

СПІЗНЕНІ ЛІСТИ

Між нами дістало кількох депішевих листів, які прийшли до них трохи запізно, бо 28 літ піст їх виспикли. Оце спізнєння пояснила управа поштової скриньки. Виявилось, що вона виконувала свою службу вірно 28 літ. Але саме 28 літ тому постала в ній між отвором і одною стінкою розколлина, куди попадали кілька листів. Коли шойно тепер її самі відкрили, радячи в доповідній поштової управі, чи не краще було в їх зникнути. Але взяла верх правдомовність: управа розвинула в окремі листи всім адресатам, через що листи доходять до них так пізно. Цікаво, що всі адресати не живі. Хоч листки, які вони дістали перестарілі, марки на листах радуватимуть філігельців.

Згідно з поліційним звітом у Нью Йорку зменшилася смертність в наслідок нечасних ангомоністичних випадків. За шість останніх місяців злинуло в Нью Йорку від ангомоністичних 363 особи, а 14,483 залило покаліченими, коли в тому часі минулого року загинуло 467 осіб, а покалічених 16,266.

РІШУЧОЮ ПОСТАНОВОЮ ДОБИЛИСЬ РЕЛІФУ ВІД МУНІЦИПАЛУ

Ройс, Алта. — В нашій муніципалі усім фермерам, що були тіфні тоді, як вони п'яні, мають на реліфі, зірвано реліф Гомста довіч не знали чому зірвано і тому обговорили справу, вони зібралися і потягли до полісмена, який є реліфовим урядником, щоб спитати його, чому стримано реліф.

Коли фермери приїхали до міста і спитали полісмена чому він перестав давати їм допомогу, то цей відповів, що фермерам тепер реліфу не треба, бо вони можуть жити з городу. На таку відповідь фермери заявили, що привають до міста свої жінки з дітьми, вилучать з них фотографічну знімку і вишлють до преси, щоб перед цілим світом показати, що в багатій демократичній країні гомстедовці голодують враз із своїми родинами. Поліцій, побачивши рішучу постанову фермерів, не говорив більше нічого, лише привернув фермерам реліф.

Свого часу я був на пікніку в Ройс, після якого відбулася забава в школі. Забава була б досить весела, коли б не кількох осібняк, які не соромлялися людей, написали самогону і пробували робити бешкет. Я пояснював декому з них, що так негарно робити, та що це шкодить їхньому здоров'ю. Але з п'яним не розговорилися. Деякі з них говорили,

що вони запивають своє горе і тіфні тоді, як вони п'яні, мають гуд тайм".

Слідуючого тижня я пішов на пікнік до Гайленд Парк. Після пікніку мало відбулися представлення і забава. Ті, що влаштували пікнік, рішили, що вступ на представлення і забаву буде 25 ц. За ті гроші можна було дістати також і вечеру. Людей було досить багато.

Сталося так, що симпатичні, які мали ролі, також заплатили по 25 ц. за вечеру. Цим вони обурилися і не хотіли грати представлення. Якося негарно вийшло, але ми такі представлення відіграємо.

Після пікніку відбулася забава, підчас якої виступали з промовами т.т. Воробець і Ільчук. Вони говорили про небезпеку війни і фашизму, про потребу будувати єдиного фронту та про ТУРФДім і його секції. Присутні уважно вислухали промовців, а англійські фермери домагалися, щоб промови переказати англійською мовою, що й зроблено. Але були втоволочені. Коли англійські фермери довідалися, що в окрузі відбувся освітній курс, на якому курсанти вчилися, вони заявили, щоб влаштувати ще один курс і переводити його англійською мовою, на якому можна б виховати також промовців на англійській мові.

Тутешній.

РАЗОМ З БАТЬКАМИ ТЕРПИТЬ ЗЛИДНІ ТАКОЖ ФАРМЕРСЬКА МОЛОДЬ

Донкрест, Алта. — Читаючи "Фарм. Життя", я нахожу дописи з різних місцевостей Канади. Ці дописи пишуть в більшості старші товариші, обмінюючи думками про своє життя і боротьбу. Старші товариші створюють свій обов'язок від зглядом дописування до своєї преси, але молоді що дописують праці такі дуже занедбала. Хіба ми не можемо поділитися з іншими своїми думками? Хіба ми не маємо про що писати? Хіба ми не відчуваємо таких самих злиднів, як і наші родичі?

Ми повинні присвячувати більше часу освідомованні самих себе, набувати політичного знання, щоб знати, як боротися проти наших ворогів. Не тільки ми маємо бавитися в "бейс бол" в будні дні ми працюємо в полі чи в городі. Так знають тижні, місяці і роки. Ми не застановляємося серйозно, що в той самий час різного рода галапаси виснажують наших родичів, забираючи за безцінних фермерські продукти, в наслідок чого фермерська молодь терпить злидні, марнується.

Є багато випадків, що здібний фермерський хлопець чи дівчина марнує свої здібності тільки тому, що родичі бідні і не мають змоги післати своєї дитини до школи. В наслідок цього пропадають здібності молодого дитини, яка в багатьох випадках, залишається малограмотною, або навіть неграмотною. Це, у свою чергу, є на руку виснажувачам, яким легше виснажувати темний народ.

Буває, що робітник або фермер диниться на світ відкритими очима, знає як повести справу, дбає про краще життя всіх трудящих і такого пані дуже боїться. Вони знають в старих книгах своїх законів такі параграфи, на підставі яких панські суди накупують його до порни, а загальна маса фермерів і робітників не є насторожені, щоб стати в його обороні.

Важко знаємо, що організовано можна багато здобути, проте чому нам так важко з'єднатися неім до купи.

Пані виснажують всіх однаково, не дивляться на народність, організацію приналежності чи релігійне переконання. Ось для прикладу: фермер має кілька корів, годувє їх, доїть і носить баш-

ку з молоком до криниці рано і вечером, збирає сметану, робить масло, принесе його до сторника, а цей навіть купити не хоче. Треба напроситися, щоб сторник взяв, а коли візьме, то платити за фунт від 8—10 центів.

Такі "гаразди" фермерів відбиваються на фермерській молоді. Один раз на рік відбувається пікнік і багато молодих хлопців і дівчат не мають квора, щоб забавитися. Одинокою розвагою для фермерської молоді є те, що часдо часу вони потанцюють, коли мають чим заплатити.

Про такі та інші справи молоді повинні дописувати до своєї газети "Фарм. Життя". Тому я кличу молоді, в першу чергу вернігінської округи, дописувати до своєї газети. Не повинні забувати про дописи також і ті товариші, що були на курсі в Саскатуні минулої зими. Вони, коли роз'їжджалися домів, то обіцяли дописувати до преси. Від того часу вже минуло чотири місяці, але я не бачила ні одного їхнього допису.

ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СТАН ВРОЖАЮ В ЄВРОПІ

Ливерпул, Англія, 21 липня. — Найновіші каблетраграмі доносять про такий стан цюгорічних живих в деяких країнах Європи:

Радянський Союз. — Жито і яра пшениць ушкоджені посухою і сиекою, зате озимі пшениці засівні виїшли добре. Яра пшениці стануть влітку в Радянському Союзі. Теперішній вигляд є тако Радянський Союз дуже мало експортуватиме пшениці в цьому сезоні.

Румунія. — В цій країні пшениця зародила добре цього року. Уряд вже видав дозволення експортувати 9,920,000 бушлів пшениці. Якесь нової пшениці є досить добра.

Угорщина і Югославія. — Житва в пошій русі і збіжжя видає добре.

Іспанія і Італія. — Пшениця видає слабо і в деяких колах вірять, що треба буде імпортувати більшу кількість пшениці з чужих країн.

Франція. — За мокро і пшениця потребує більше сонця, і

жоневи. На цю ціль зібрано \$2.45. По 10 ц. жертвували: І. Воробець, Ф. Шинкарук, П. Угрин, А. Бондарук, П. Лонгарт, І. Ільчук, С. Войтишин, І. Тиркус, Д. Угрин, П. Коваленко, М. Ворончак, Г. Кашуба, Ф. Воробець, П. Воробець, М. Боковий, З. Задерей, В. Василенюк, С. Ворончак, Л. Стоцький, М. Слизик, М. Фудик, Н. Задерей; по 5 ц.: Ф. Клец, Т. Лонгарт, М. Буковий, Ф. Бондарук, С. Федорук.

ФАРМ ЛОН БОРД ЗНИЖИВ ПРОЦЕНТ ВІД МОРГЕДЖОВИХ ПОЗИЧОК

Оттава, 22 липня. — Томас Кріпарт, який зараз заступає міністра фінансів Дюнінга у закон про Фарм Лон Борд його відсутності, заявив вчора, що Кенеді Фарм Лон Борд знизив норму проценту для 5,000 фермерів, які винні гроші цієї урядовій моргеджовій інституції.

Дотепер ті фермери, що заклали моргедж в Фарм Лон Борд перед 12 жовтнем, 1934, платили 6½ проц., а ті, що заклали моргедж між 12 жовтнем, 1934, а 22 травнем, 1935, платили 5½ проц. Тепер всі платитимуть 5 проц. Рішення стає пророчим з днем 31 липня 1936.

Ця знижка проценту відноситься приблизно до \$10,000,000 залежних моргеджів, з яких деякі не платили ще від 1929 року, коли започатковано Фарм Лон Борд.

Зразу Фарм Лон Борд оперував лише в тих провінціях, де провінційний уряд ухвалив додатковий закон від себе до закону про Фарм Лон Борд, ухваленого домініональним урядом. Під цей закон входили провінції Онтаріо, Саскчеван і Принс-Едвард Айленд.

Під час сесії домініонального парламенту в 1935 р. ухвалено поправку до цього закону, на підставі якої будімо дано нагоду фермерам кожної провінції позичати гроші в Фарм Лон Борд, не зважаючи на те,

Саскчеванську Провінційнальну Радку Сісіеф Вибрано з Борців за Єдиний Фронт

Написав І. П. Безпалко

В четвер, 17 липня провінційна конвенція сісіеф в Ріджайні вибрала провінційнальним президентом сісіеф Саскчевану Джорджа Г. Річардса, а д-ра Гю МекЛіна вибрала заступником президента.

Кажуть, що Джек Кінг, колишній секретар секції молоді сісіеф, буде назначений головою радию на провінційнального секретаря сісіеф в Саскчевані.

Провінційна конвенція вибрала таку керуючу раду: Алдермен С. Файнс; мрс. Л. Лукас; член парламенту Кларенс Сторк; алдермен Сем Іст; Г. Феллс; мрс. В. Ларсон; Т. Джансон; член парламенту Меколі; Стендер мрс. Гупл; Джек Кінг; Бувінні айд. П. Микселсон; В. Браунтон; айд. Тутгил; Г. Дж. Бенсон; Фенчез; Г. Луїс і Дж. Бенсон. До них мається додати трьох представників секції молоді сісіеф, яких має вибрати конвенція молоді. Вищеназвані члени керуючої ради вели боротьбу на конвенції сісіеф за політику об'єднаного фронту. До нової ради не вибрано ні одного з делегатів, які виступали проти цієї політики.

При кінці конвенції делегати приймали резолюції за резолюціями, в яких накреслено завдання і цілі, доволу яких делегати обов'язувались організувати робітників і фермерів, щоб за них боротися.

Цікаво було бачити, з яким ентузіазмом працювали делегати після того, як перемогли перешкоди, що лежали на шляху до єдності.

Амалгамація цієї газети буде відома під назвою "Едвокейт"

Саскчеванським делегатам на національну конвенцію сісіеф дано настановлення проводити лінію єдності на національному зібранні.

М. Дж. Колдвел, промовляючи на масштапу при закритті конвенції, продовжав свої прикриті погрози, що національна скзекутива може відкрити шлях до ухвалення саскчеванської конвенції, а Дж. С. Вудсворт плаксивими словами заявив, що саскчеванська сісіеф зробила велику помилку, яка може діяти своєю вершка в повній руйні організації.

Це однак не придушило ентузіазму делегатів, які зобов'язалися, вернутись до своїх дистриктів і розвинути об'єднання дій трудящих згідно з лінією резолюцій.

Провінційна платформа, яку прийнято на цей рік, містить такі точки: Забезпечення фермерів на їхніх фермах і міського населення в їхніх домах; драстичне зменшення податків; соціалізація услуги здождання; програма корисних громадських робіт з заробітної платою по трейд-юніонним нормам; стандартизований, задовільний реліф на базі рівня Домінального статистичного бюра, аж доки безробітні не стануть праці і заробітної плати — "в цьому ми визнаємо зокрема злидніне становище молоді, і поробимо всякі старання, щоб дати молоді всяку нагоду на основі цієї програми".

Іншими точками є: Прийняття кроків для однакової пагоди навчання для всіх; збільшення громадського сервісу; націоналізація і контроль грошей і кредиту; "підтримка національної ринкової ради фермерів, якої обов'язком має бути знаходити ринки і встановляти для фермерів ціни, які повернуть фермерів пересічних коштів продукції і людській життєвій рівень". Остання точка в програмі є зобов'язання "боротися за встановлення миру і за збереження і поширення демократичних прав народу. Сісіефний уряд заборонить і усуне всякий акт, який порушуватиме права громадянства".

ДАЛЬШИЙ МАРШРУТ САСКАТУНСЬКОГО МАНДОЛІНОВОГО ОРКЕСТРУ

У Верігінській окрузі об'єднані концерти в понеділок, 13 липня і закінчаться в понеділок, 20 липня. Концерти відбудуться в таких місцевостях: Верігін, Кемпер, Стоун Крік, Брокстон, Гас, Пелі, Кенора. В котрі дні відбудуться концерти в повні згадані місцевостях не подаємо, бо окожком нас про це не повідомляють. Концерти відбудуться далі втакому порядку:

А. АЛБЕРТ — в п'ятницю, 31 липня.
 СТАР СІПІ — в середу, 29 липня.
 БРІТ ГІЛС — в четвер, 30 липня.
 П. АЛБЕРТ — в суботу, 31 липня.
 Ф. АКСФОРД — в суботу, 1 серпня.
 МІТПАРК — в понеділок, 3 серпня.
 ГОНІ МУН — у вівторок, 4 серпня.

Дальший маршрут буде проголошений в наступних числах.

УВАГА! БРЕНТФОРД І ОКОЛИЦЯ.
 Одним повстаючим робітником і робітницями міста Бентфорда і фермерів з Верфорда і Сінко, що старанням 3 боніфад УРФАЮ влаштується в пелію, 2 серпня в дубній коло Моганк Парку ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК. На цьому пікніку буде передано нам прапор машини до писання, які ми виграли в змаганні на провінційнальному злізненні релітників і південних стейтах. І прапор передасть від провком тов. І. Горбалак. Також буде знята фотознімка.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тверда)	96	На доставку в жовтні	92½
Пшениця портери ч. 1	92½	На доставку в грудні	92½
Пшениця портери ч. 2	91	Овес найліпший ч. 2	45
Пшениця портери ч. 3	90½	Овес число 3	41
Пшениця портери ч. 4	85½	Овес поклада ч. 1	39
Пшениця портери ч. 5	79	Овес поклада ч. 2	36½
Пшениця портери ч. 6	77½	Ячмінь двоградний	59½
Пшениця "Фід"	83	Ячмінь шестигранний	67½
Пшениця "Гарнет" ч. 1	89½	Число 3 "Сідлоло"	52½
Пшениця "Гарнет" ч. 2	88	Жито ч.ч. 1 і 2	53½
Лорум пшениця ч. 1	98	Жито ч. 3	55½
Лорум пшениця ч. 2	92½	Лен ч. 1	167½

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 5.25 до 6.00
Бики добрі	від 4.50 до 5.00
Бики середні (мідіум)	від 3.50 до 4.00
Бики звичайні (комон)	від 2.50 до 3.00
Бики поверх 1,050 ф.	від 5.25 до 5.50
Бики добрі	від 4.50 до 5.00
Бики середні (мідіум)	від 3.50 до 4.00
Бики звичайні (комон)	від 2.75 до 3.00

Ялівки добрі і вибірні	від 4.25 до 4.75
Ялівки добрі	від 3.50 до 4.00
Ялівки середні (мідіум)	від 2.75 до 3.50
Ялівки звичайні (комон)	від 2.00 до 2.50
Телята головані (гуд і чойс)	від 5.50 до 6.00
Телята головані добрі	від 4.50 до 5.00
Телята головані середні (мідіум)	від 3.50 до 4.00
Телята молочні ("віа")	від 4.50 до 5.00
Телята молочні — звичайні і середні	від 2.50 до 4.00
Корови добрі (гуд)	від 2.50 до 3.00
Корови середні (мідіум)	від 2.00 до 2.25
Корови звичайні (комон)	від 1.75 до 2.00
Корови худі (кенерс і катерс)	від 1.00 до 1.75
Бугаї добрі (гуд)	від 2.25 до 2.75
Бугаї звичайні (комон)	від 1.75 до 2.00

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВІЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення	від 1.50 до 3.00
Ялівки на отовщення	від 1.25 до 2.50
Півні корови	від 20.00 до 35.00

Свині вибірні на бейкен \$1.00 премії від штуки:

Свині добрі для бейкену	9.00
Свині тяжкі	8.50
Свині дуже тяжкі	6.50
Свині легкі і до годівлі	від 8.50 до 9.00
Льохн ч. 1 і 2	від 5.25 до 6.00
Ягнята найліпші	від 7.00 до 7.50
Ягнята звичайні	від 4.00 до 6.00
Барани	від 5.00 до 5.50
Вівці найліпші	від 2.00 до 2.50
Вівці тяжкі	від 1.75 до 2.00
Вівці звичайні	від 1.25 до 1.50

Ягня "А" грейд середні 19 ц. доз.; "А" грейд середні 18 ц.; "Б" грейд 15 ц. доз. грейд 13 ц.
 М'ясо 22 1/2 до 22 1/2 ц. фунт. Цукор 80-фунтовий мішок \$3.15.
 Муха 98-фунтовий мішок \$3.10. Поридж 80-фунтовий мішок \$3.35.
 Шкіри від 4 до 4 1/2 ц. фунт. Вовна від 11 до 11 1/2 ц. фунт.
 Селекція крпінці, сукні, від 23 до 25 ц. фунт.
 Шерсть з кіських хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

Атакують уряд Франції за допомогу урядові Іспанії проти фашистів

Париж, Франція, 27 липня. — Французькі реакціонери атакують уряд Блюма і обвинувачують його за "допомогою іспанському урядові народно-го фронту в здушуванні фашистського повстання. Вони заявляють, що уряд Блюма видав деяким фабрикантам таємне розпорядження доставляти іспанському урядові зброю і літаки.

Майже всі реакційні газети пишуть, що іспанські пароплави прибувають до Бордо і Марселі з метою вантажити бомбовози і кулемети на допомогу іспанському урядові в боротьбі проти фашистів.

Провідна реакційна газета "Еко де Пари" пише, що прем'єр Блюм заявив іспанському урядові, що він "не може відкрито погодитися дати бажану поміч, але деякі авіаційні і амуніційні фабрики дістали урядове розпорядження поставити червоному урядові Іспанії зброю і потрібне паливо".

Французькі націоналісти твердять, що Френандо де Лос Ліос, бувший соціалістичний міністр закордонних справ Іспанії, який прибув до Парижа з Берна, веде переговори в імені іспанського уряду.

Представники уряду не заперечують, що такі переговори відбулися, але заявили, що Франція не дасть для вжитку іспанському урядові жодних аеропланів і матеріалів, що належать до оборонних резерв Франції.

Французькі реакціонери твердять, що мають звідомлення, що 20,000 бомб, 75 кулеметів і 25 бомбовозів вивезено з Парижа на італійських пароплавах, та що уряд приробирав дати також іншу зброю.

ДВІ ГАЗЕТИ ЗЛУЧАТЬСЯ

Новий керуючий раді даю настановлення, щоб скликати видання ради газети "Едвокейт" для обговорення можливостей амалгамації "Едвокейт" і "Нью Іра", сісіефної газети з тиражем в 2,500 чисел. Управителі обидвох газет обговорювали це питання після конвенції і вирішили, що друкарню "Нью Іра" перенесуть з Вейборн до Ріджайні. Після

НА ДНЯХ ПРИЇХАЛА ДО НЬЮ ЙОРКУ МОЛОДА ЖІНКА ВІЛІ СУ БЛЕДЖЕН, ЯКА БУЛА АРЕШТОВАНА І ПОБИТА БІЛЯ МІСТОЧКА ІРЛ У СТЕЙТІ АРКЕНСО ТА ПРИНЕВОЛЕНА ПОВЕРНУТИ НАЗАД ДО МЕМФІС, ТЕННЕСІ.

Разом із Бледжен потурбовано презбітерянського духовника Вільямса, що хотів позначити ситуацію в Аркенсо. Розмовляючи з кореспондентами, Бледжен заявив, що в південних стейтах живе в крайній нужді 8 мільйонів релігійних землі, які голодують та покривають свої тіла лахами. Бледжен заявила, що коли ніхто не постаратися поліпшити життя релігійників у південних стейтах буде ллятися кров. Бледжен має намір дати лекції про злиднінення релігійників у південних стейтах.

РАДЯНСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕДАЄ КОЛГОСПНИКАМ ЗЕМЛЮ ДЕРЖАВНИХ ГОСПОДАРСТВ

Москва, 24 липня. — Радянський уряд встановив передачу колгоспникам господарствам 6,500,000 акрів землі, які досі належали до державних господарств. Найбільше землі буде передано колгоспникам на Україні в смугі чорнозему і над Чорним та Азовським морями, а також в Курському районі. Цей план радянська влада переводить з метою поліпшити становище селян та дати їм змогу продукувати більшу кількість продукції.

Державні господарства відомі лише величезну роль в чаєній, коли перед радянською владою стояла проблема поставлення харчів для міського пролетаріату, а куркулі на селі і в колгоспах скривали збожжя і не ставали його державі. Але зараз і колгоспники і колгоспні господарства майже повністю ліквідовано і селяни не мають колективних господарств.

Тепер соціалістична держава намагається збільшити продукцію на діляд збожжя і тваринних продуктів.

ПЕРШИЙ РАЗ У ВІННІПЕГСЬКІЙ ОКРУЗІ!

СТАРАННЯМ ВІННІПЕГСЬКОГО ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ТУРФДІМ І ДИСТРИКТОВОГО КОМІТЕТУ КОМПАРТІІ відбудеться

В НЕДІЛЮ, 9-го СЕРПНЯ 1936 р.
НА ФАРМІ РЗТ В ІСТ КІЛДОНАН

ВЕЛИКИЙ ЗАВІГ

В цьому зв'язі беруть участь всі українські робітничо-фермерські масові організації з таких місцевостей: Вінніпег, Трансконна, Сейнт Боніфейс, Іст Кілдонан, Брукленд, Поредж та Прейрі і Брендон. Також візьмуть участь комуністична партія манітобської округи і курсанти Вишого Освітнього Курсу.

Всі повні згадані місцевості виступлять зі своїми місцевими оркестрами, змагаючись між собою. Виступатимуть з оркестрами, танками, співами, спортом і т.д. В найкраще виконання буде дана висока нагорода. Козісія, яка судитиме виступи, візьме під увагу не кількість сили, але якість виконання.

ПРОМОВЛЯТИМУТЬ: ДЖ. ЛИТЕРИК І М. ШАТУЛЬСЬКИЙ

З цього першого здигу візьмуться велику фотознімку, зокрема з шкільної молоді і з старших. Бажаним було б, щоб кожна місцевість мала напне свого міста.

ЯК І КОЛИ ІХАТИ Тоду, що стріткарі дуже велика і починається о другій годині, стріткарі відбудуться о 12:30 пополуноді з шкільних поданих місць. До Трансконні буде спіданий спеціальний автобус на першу годину. До Сейнт Боніфея і Брукленда будуть призначені спеціальні стріткарі на першу годину.

За першим стріткарю на північну сторону без передплати платитимуть ТІЛЬКИ 15 ЦЕНТІВ від дорожньої особи в ОБИДВА БОКИ, а 10 центів від дитини.

З другої години — ДЕ ВСІДАТИ НА СТРІТКАРНІ НА ПІКНІК: на стріткарі, які будуть мати прапорець кар" треба всідати на розі вулиці: МекФадіне і Селварк, Архінтон і Селварк, МекГрегор і Селварк, Мейн і Селварк, Мейн і Редук та Келвін і Дюкансон. Тікетти можна купити в товаришів-інформантів на стріткарях та на розах інших місцевостей.

КОЛИ БІЗІТИ СТРІТКАРНІ ВІДЖАКАТИ І ВЕРТАТИ НАЗАД: перша стріткарка відійде на північ о 12:30 пополуноді від МекФадіне вулиці з перестанками на шкільні поданих місця. Від 12:30 години до 2:30 пополуноді йтимуть стріткарі що 30 минут. Остання стріткарка відіде о 2:30 години пополуноді. З північної сторони будуть стріткарі від 7 години вечора.

ПРИХОДИТЬ НА ЦЕЙ ПІКНІК ЧИСЛОМ І НАПНЕ СВОІХ ЗНАКОМИХ!

НА ПРОДАЖ 80 акрова фарма, в доброму положенні, добра земля, без каміня. 60 акрів під засівом, добрий в'язжай; 10 акрів сінокожу з добрим сіном; 10 акрів сармерфалу. Добрі будинки і криниця з доброю водою. Без п'єрбріа арбіна машинерія; 3 коні. 2 корови, 5 миль від місточка Діппінг Біч, 1½ миль від школи. Добра дорога. Все те, що продам по дуже низькій ціні. Зантере-сованих прому писати на таку адресу:

FRANK PIASECKI, MAN.
 P. O. WINNIPEG BEACH, MAN.

ЯК ВИПРАВЛЯТИ ШКІРИ
 Ті, що бажали б навчитися як виправляти шкіри на ремінь, хай зголосуються за інформаційми на таку адресу:

Peter Podorsky,
 Narcisse, Man. (32)

СПЕЦІАЛЬНО ВІКНА — ДВЕРІ — СКЛО
 Подвійні двері, включно з склом і сіткою, різної величини \$5.75. Піншіть до нас за винятково низькими цінами. Ми можемо зробити дити для вас шкільні.

SHORE BROS.
 562 SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

НА ПРОДАЖ фарма — 160 акрів, обгороджена, хата, стайня, добра вода. Ціна \$1,000; 60 акрів близько міста, парк і річка. Добрі будинки, сінокожу, ціна \$3,000; лет і будинки на сфер-збо барбер шалу — \$1,800; дуб і 32x30 оудинко, добре місцеві румни; вузлові або стор 32,000; хороша машина на 22 кінаські сили \$325.00; 32-50 машина—\$400.00; газовий трактор 25-50 — \$600.00.

ALBERTA TANNERY
 Приміщена на 6125-129 AVE. Стокард дорож, North Edmonton, при Форт Трейд ALBERTA

Гарбарі ремено на упряж і лейси, серовець і ровбів. Найкращі ціни. Український управитель. Піншіть по ціник.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,
 що не маєє ніяких болів, в кого кров багата і чиста

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШНИЦЮ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛКРАСНИЙ ІНДІАНСЬКИЙ ЛІНИМЕНТ БЛЕКТАВКА (РЕТЕЛСНЕЙК ОІЛ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРІЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВІНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА.

До того даємо також ДАРОМ 14-ДЕННОГО ДІВЛА БЛЕКТАВКА приготуваного з лінійних ростків, коріння, кори, цвітів, і ягід, високо рекомендованого на оживлення запещеної крові. Ці пігулки зливають промищують жолодок і кишки від усіх лиших та нездорових матеріалів, роблять кров багатію і чистою, оздоровлюють всі органи тіла. Піншіть людей викликають Індіанський (Ретелснейк Оіл) Лінімент Блектавка з найкращими наслідками і рекомендації його своїм знайомих. Попробуйте і ви, а також будете вдоволені.

Фляшка цього лініменту значинно продеться за одного долара. Але з цим отоголинемим ми робимо спеціальну оферу. Піншіть нам одного долара, а ми вшлемо вам оплаченою поштовою послужку ДВА одні-доларові фляшки лініменту і одну одні-доларову коробку пігулок 14-денного діва Блектавка. Таким чином отримаєте ці знаменні ліки, що коштують \$3.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
 1536 Dundas St. W. Toronto, Ont.